

ft1t

Fes-te-la Teva
Núm.56 **Desembre 2015**

sumari--

núm. 56 desembre / 2015

Editorial	3	Estades a la universitat	60
Cronicairat		Noies i tecnologia	63
Concert <i>La llum a les ones</i>	4	USEE, un lloc per aprendre	64
<i>El més porc</i>	4	Violència de gènere	68
Coneixem Bearn	6		
Visita Can n'Oliver 2n ESO	7	Asseguts a la butaca	
Marc Piera, la diversitat	9	<i>Sta Joana dels escorxadors</i>	74
Fòrum XXI, la gent gran	10	<i>La imaginació del futuro</i>	75
Voluntariat LÈCXIT	10	<i>Tinc un secret</i>	75
Les tecnoaddiccions	11	<i>El corredor del laberint</i>	76
Guy Fawkes	13	<i>Regresión</i>	76
Peace in my world	13	<i>Vinyoli per Vinyoli</i>	77
Parlar de pau en pau	14	L'estoneta	
Embarcar amb Guimerà	15	Sudoku	80
Visita a la SEAT	15	Prova-ho	81
Galicienica 2015	15		
1r Congrés de Fotònica	16	Revista	
Sortida arxiu municipal	17	Aida Morales (1r ESO)	
Sortida torrents de rodalies	17	Ramon Fernández (1r ESO)	
Excursions Educació Física	18	Georgina Molero (3r ESO)	
Gust i passió per investigar	19	Rut Rius (3r ESO)	
Taller de comunicació	20	Maria Sala (3r ESO)	
Antígona de Sòfocles	20	Maria Hortigüela (4t ESO)	
Ser voluntari	20	Alexandra Nogueiras (4t ESO)	
Cairat solidari	20	Sara Lucena (4t ESO)	
Campanya equitat Nadal15	21	Ana Pascual(4t ESO)	
Cors verds	22	Antoni Bonet(4t ESO)	
Curtmetratge R. Govern	22	Brian Martín(4t ESO)	
Treballant Espriu	23	Júlia Martín(4t ESO)	
Ràdio esCairats	24	Maria López (1r BAT)	
Fil Solidari	25	Adrián Martín (1r BAT)	
Spàrrek TR	26	Maria Bach (1r BAT)	
2015, any de la llum	30	Mariona Porta (1r BAT)	
inEnglish		Coordinació	
What's GEP?	38	Anna Feixas	
Sharing to Learn	39		
First Certificate	39	Fotografia	
Parlant amb		Susana Alexandrina	
Manel Ruíz Luis	40	Natàlia Cantarero	
Xavier Martín	44	Gala Cuello	
La meva àvia	46	Lídia Cuevas	
Fotoreportatge	48	Nagore Díaz	
El Cairat pel món		Olga Duque	
Laura Pinyol Rius	50	Marc Félez	
Laura Porta Argelada	50	Sara Gimbel	
Cali2copi		Marta Pastor	
Retalls d'emocions	52	Mariona Porta	
La literatura al carrer	55	Paula Ruíz	
Mòbils i hàbits saludables	57	Gemma Sánchez	
Fira científica a Brasil	58	Coordinació	
		Magda Canals	

La revista, en totes les seves seccions, està oberta a tothom. No es publicaran textos anònims si la coordinació no en coneix l'autoria. El dret de decidir la publicació de les col·laboracions, de corregir-les, de condensar-les o d'extractar-les queda reservat al criteri dels responsables de Revista.

Comencem un nou curs a l'Institut el Cairat i ja tornem a tenir entre mans una altra edició de la nostra revista, *Fes-te la Teva*. Enguany hi ha hagut algun canvi en la manera d'enfocar la creació i redacció, ja que els participants són alumnes interessats en la revista que han volgut aportar la seva afició a escriure voluntàriament.

Els temes han estat escollits pels mateixos redactors; articles, reportatges, entrevistes, enquestes..., tots enfocats cap a aspectes actuals que ens puguin interessar i ajudar a conèixer més coses sobre els estudiants del centre. Us hem volgut explicar, també, aquelles notícies més properes i algunes de les sortides realitzades.

Però el que realment volem destacar és que tot l'equip de redacció ha treballat il·lusionat per tirar endavant aquest projecte que ha unit a joves de diferents edats que compartim un gust per l'escriptura. Una afició impulsada per algun professor, que ens ha animat a col·laborar-hi, però sobretot per les ganes de treballar en equip, informar i expressar allò que sentim a través de les paraules.

Esperem que gaudiu la lectura d'aquesta nova edició de *Fes-te la teva*!

L'equip de redacció

Concert *Llum a les ones*

El divendres 9 d'octubre, un petit grup vam acompanyar la Queralt Vilaseca de 2nBAT, autora d'un dels textos que va quedar finalista al concurs literari "Llum a les Ones". La culminació del concurs és un gran concert

final al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Allí vam gaudir d'una nit de ciència, música de grups musicals catalans i literatura.

En aquesta quarta edició del concurs els participants havien d'escriure un text basat en les imatges de ciència ficció creades pel reconegut Frank R. Paul, il·lustrador de les primeres revistes de cel·lulosa al camp de la ciència-ficció que van aparèixer els anys vint i trenta.

El més porc Alumnes d'El Cairat escriuen i representen teatre

Els dies 3 d'octubre a les sis de la tarda i 4 d'octubre a dos quarts de nou del vespre, es va representar l'obra teatral *El més porc* al teatre del Patronat Parroquial d'Esparreguera. Es tracta d'una obra de comèdia juvenil escrita,

dirigida i representada per un conjunt de joves, molts d'ells estudiants de segon de batxillerat de l'Institut El Cairat, així com d'altres més joves o de la mateixa edat de centres escolars del poble. L'obra era apta per a tots el públics, tant infants com adults. Certament, "era", ja que va ser creada i ideada per a representar-se només en dues funcions els dies que s'han comentat.

El guionista, autor i director de l'obra (aquest càrrec compartit amb en Gerard Sancho) és l'Albert Dorca. El títol és expectant i manté en suspens l'espectador, el qual, fins que no ha passat part de l'obra, no relaciona i lliga el títol amb el que succeeix. Finalment, un cop acaba l'obra, es veu com el títol sí que és adient amb l'argument. Tot i la dificultat que té escriure una obra de comèdia, ja que el diàleg de l'obra ha de fer riure al públic, ja que no sempre l'humor del públic és el mateix que el del guionista. Penso que va acabar fent l'efecte que volia aconseguir. També s'ha de destacar el "handicap" d'haver estat escrita per joves de setze i disset anys.

Durant gairebé tota l'obra s'amenitzava l'actuació i els canvis d'attrezzo amb música actual i amb molt de ritme, que mantenia l'atenció del públic, especialment el més jove. A més, al meu parer, els canvis d'escena i la mobilització de la decoració es va dur a terme amb un estil molt minimalista i elegant, cosa que permetia gaudir fins i tot dels entre-actes.

Els paper dels actors i les actrius va ser molt destacat i es notaven les hores d'assaig que hi va haver al darrere, ja que la feina resultant va ser excel·lent tant pels decorats i l'attrezzo com pel vestuari, les entonacions, la projecció de la veu de cara al públic, la seva posició (no donar mai l'esquena als espectadors), etc. En conjunt, es respirava un

ambient agradable. Els papers que desenvolupaven eren ben divertits, actuaven molt bé (amb molta facilitat i naturalitat), cosa que feia notar que actuaven amb molt d'interès, amb ganes gaudir i de fer gaudir el públic.

El vestuari era bastant senzill; és a dir, un vestuari no gaire complicat ni elaborat sinó de propi de la vida quotidiana. Pel que fa als decorats, en canvi, va ser diferent. Els canvis d'escena amb l'attrezzo estaven força bé; acompanyaven el diàleg de l'obra contínuament. L'escenari com a conjunt i les diferents escenes de l'obra eren bastant alegres i vives. A més, l'opció per ocupar en primer lloc els seients de platea va permetre gaudir de l'enfocament de l'escenari amb plena visibilitat.

Definitivament, es va poder gaudir de tres quarts d'hora molt amens amb un grup de teatre amateur i debutant que s'ha presentat al món del teatre esparreguerí amb força.

Agnès Conesa Ribas, 4t d'ESO E

Coneixem Bearn o La sala de les nines

El dilluns 26 d'octubre els alumnes de primer de batxillerat i el dimarts 27 del mateix mes van assistir a l'obra teatral *Bearn o la sala de les nines* basada en una novel·la de Llorenç Villalonga. L'obra començava a les dotze del matí al teatre Sat de Barcelona.

El tema principal de l'obra és la vida de l'aristòcrata il·lustrat don Toni, on s'explica tots els successos que van passar, els viatges que va fer ja que ell volia deixar publicades les seves memòries abans de morir i ajudar el seu fill Joan a fer realitat la seva il·lusió: conèixer el Papa de Roma. També apareix la relació amb la seva esposa Maria Antònia i amb la Xima, la seva neboda, amb la qual va marxar a París una temporada.

L'obra tenia una escenografia molt senzilla, i era interpretada per dos actors que representaven don Toni i Joan Mayol. Aquests dos personatges mantenien un diàleg en mallorquí i a vegades, Joan Mayol es dirigia al públic, fent de narrador. En sortir del teatre, el director de l'obra, Frederic Roda, un prestigiós director teatral, es va fer algunes fotografies amb el grup d'alumnes.

Els actors van aconseguir fer molt bé el seu paper, ja que el text de l'obra era difícil d'interpretar i tampoc era fàcil representar l'obra amb un dialecte diferent al seu. Per altra banda, el decorat ens van semblar molt simple encara que hi havia tot el necessari per fer l'obra. L'obra era complicada d'entendre pel llenguatge utilitzat, cosa que va fer que per als espectadors fos difícil comprendre-la.

Maria López, Emma Paulo, Àlex Ollé

Bearn: l'obra del declivi aristocràtic

Bearn o La sala de les nines és una adaptació dramatitzada de la novel·la de Llorenç Villalonga amb el mateix nom. Va ser escrita entre els anys 1952 i 1954.

L'ambient se situa a la segona meitat del segle XIX quan Joan Mayol (capellà de la casa de Bearn) envia una carta a don Miquel Gilabert, secretari del Cardenal Primat de les Espanyes i amic seu, per tal de rebre consell sobre l'última voluntat de don Toni de Bearn: publicar les seves *Memòries*. A continuació, Joan Mayol adjunta les esmentades memòries, però realment es tracta d'una narració de la seva vida i la del seu probable progenitor des del seu propi punt de vista.

El context de l'obra està marcat pel declivi de la societat aristocràtica i rural espanyola. Quan els antics senyors no tenen la mateixa importància que en el passat i no se saben adaptar a la nova època. D'altra banda, irromp l'era científica, quan comencen a prendre importància els nous descobriments (pels quals sent devoció) i París esdevé la capital del saber racional (don Toni procura anar-hi sempre que té oportunitat).

L'adaptació teatral està basada en un diàleg entre don Toni i Joan Mayol, de forma que els dos personatges van desgranant la història del primer fins a la seva mort. La principal diferència amb la novel·la és el temps del transcurs de l'obra. Mentre que a l'original de Villalonga és Joan (a partir de la narració de les memòries de don Toni) el que va articulant la trama, sempre tenint en compte que ho explica després de la mort del seu protector. En canvi, la dramatització se situa quan don Toni ja és un home vell. Els dos personatges expliquen, mitjançant un diàleg, els fets passats. Però canvien a l'acció present quan don Toni agonitza a causa d'un bombó enverinat que ha pres a la primera escena de l'obra de teatre.

La representació de l'obra presenta algunes dificultats, com és el fet que la novel·la està escrita majoritàriament en forma de memòries. Aquest problema ha estat esmenat mitjançant l'adaptació a forma de diàleg entre don Toni i Joan. Una altra complicació és l'existència de dos actors, únicament. Aquest fet implica la necessitat d'utilitzar recursos com la representació de l'entrevista entre don Toni i el Vicari (interpretat per Joan). També obliga a fer un monòleg de don Toni fent veure que parla amb la seva muller (dona Maria Antònia), quan aquesta després de molt temps retorna amb el seu marit. El llenguatge podria ser un altre dificultat però ha estat resolt de manera que no hi havia problema en la comprensió dels diàlegs.

En referència a l'escenografia, l'acció transcorre, íntegrament, en un mateix espai format, principalment, per dues cadires i una taula on s'asseuen els dos protagonistes en el transcurs dels seus diàlegs.

Bearn o la sala de les nines és una obra molt difícil de representar per l'existència de diverses complicacions, sobretot en la necessitat

de mantenir interessat l'espectador, tenint en compte la densitat i la poca acció que presenta l'obra. Tot i així la interpretació ha estat correcta. El principal interès recau en l'ajut a la millor comprensió de la novel·la escrita.

Pau Ortega, 2n de batxillerat A

Els alumnes de primer de batxillerat amb el director de Bearn o la sala de les nines

Visita al poblat ibèric de Ca n'Oliver

EL dia 28 d'octubre, dues classes de 2n d'ESO vam anar al poblat ibèric de Ca n'Oliver, a Cerdanyola del Vallès, per a conèixer més sobre els ibers i la seva vida.

VISITA AL MUSEU. Primer de tot, vam anar a visitar el museu. Ens van explicar els rituals per a la mort d'una persona, com anaven vestits, en quina època van viure, què eren les sitges, per a què servien... Tot estava molt organitzat perquè hi havia televisions amb vídeos, plataformes, imatges, escultures, explicacions, material com ara sacs de cereals, roba, joieria...

Després que ens fessin una petita visita al museu i, ja amb alguns coneixements més sobre els ibers, vam sortir a una mena de recinte on hi havia unes sitges (forats de 2 a 4 metres de profunditat a terra que servien per a emmagatzemar els cereals). Tot seguit vam pujar unes escales fins a tres cases iberes, però primer de tot, vam caminar una mica més per a saber per què feien les cases en turons. Això servia per a veure els conreus i com estaven els cereals, si ja era hora de recol·lecta, si no, etc. Ah, i per a vigilar els possibles enemics, és clar! Com us deia abans vam anar a veure tres cases iberes. La primera tenia dues estances, una mena de lloc de treball i un magatzem; la segona només tenia una habitació i dues columnes de fusta per aguantar el sostre. Aquesta era d'un ferrer, tenia la zona de treball i després una mena de foc. L'última era una casa ja amb moltes habitacions, amb zona de descans, menjador, lloc de treball... A la primera, vam veure com es feia antigament la farina, mitjançant dues peces de pedra, una a sobre de

l'altra. La de dalt de tot tenia dos mànecs; posaves els grans de farina en una mena de forat i agafant els mànecs feies girar la peça de dalt. Això ho feien les dones i hi ha una hipòtesi que diu que si trobéssim un esquelet de dona que fes això, veuríem que té la columna vertebral destrossada d'estar tantes hores movent farina perquè la farina era un dels aliments fonamentals per a l'alimentació dels ibers, ja que amb ella es feia el pa, llevat...

EL TALLER. El taller consistia a fer maons com ho feien els ibers. Primer de tot, necessites sorra fina, palla i aigua. Has de fer una bona pila de sorra fina, però que no hi quedin moltes pedres grans; per això necessites un garbell perquè no es colin les pedres grans.

Després poses una mica d'aigua i comences a barrejar amb una mica de palla. A poc a poc vas afegint aigua i palla, que serveix perquè la massa aguantí correctament i no es desfai. Quan ja estiguis a punt d'acabar la barreja, humiteges el motlle perquè després sigui més fàcil treure'l, poses la pasta

dintre del motlle i vas aixafant-lo perquè quedés més compactat. Quan ja estigui fins a dalt, ho allises perquè no quedin muntanyetes que després ens molestin per posar-lo. Amb molt de compte i a poc a poc, treus el motlle. Si has fet els passos correctament et quedarà un rectangle amb volum. Això es deixava assecar al sol fins que estigués sec del tot i es pogués fer servir.

Les persones que feien aquest ofici es passaven tot el dia fent-lo, això vol dir que produïen centenars de maons al dia.

Per cert, un parell de dies abans, les altres dues classes de segon no van poder fer aquest taller a causa de la pluja i el van substituir per un de la realització d'un collaret amb petxines i de pintures (al natural) sobre teles. Van quedar com les dels autèntics ibers!

Gràcies a tots a aquells que han fet que aquesta visita sigui tan interessant i que hàgum après tantes coses.

Aina López, 2n A

Marc Piera i Pallàs, tècnic de Normalització Lingüística del Servei Local d'Esparreguera, ens parla sobre la diversitat

La supervivència de les llengües i els prejudicis lingüístics

Segons un informe de la UNESCO, una de les causes subjacents de l'acceleració en la tendència cap a la uniformitat lingüística és l'augment de la desigualtat entre les llengües i, sens dubte, entre els seus parlants, la qual cosa vol dir que el creixement d'algunes llengües comporta la reducció del nombre de parlants de moltes altres, o fins i tot la seva desaparició.

El passat divendres, dia 30 d'octubre, en Marc Piera, Tècnic de Normalització Lingüística d'Esparreguera, realitzà una xerrada molt

interessant sobre aquest tema a l'alumnat de 1r de batxillerat.

Al llarg d'aquesta xerrada estudiarem les llengües d'Europa, especialment aquelles que per diverses raons ens són desconegudes. Seguidament, analitzarem com es pot arribar a minoritzar una llengua i com s'ha produït històricament en alguns casos, per exemple, el bretó a França. En aquest cas s'arribà a prohibir parlar bretó a les escoles, tot equiparant aquest acte al fet d'escopir a terra, per tant, un fet deplorable segons les normes escolars. Un altre exemple que ens sorprengué moltíssim, i que explica la situació de minorització del gal·lès al País de Gal·les, al Regne Unit, va ser el descobrir que en el passat, quan un infant era enxampat a l'escola parlant gal·lès i no pas anglès, rebia un sever càstig, que consistia a portar penjat un cartellet de fusta amb les inicials de la campanya "Welsh Not": WN (Gal·lès No).

Després d'analitzar diversos casos com els que hem explicat anteriorment, arribarem a la conclusió que el perill més important que pateixen les llengües "menystingudes" són els prejudicis lingüístics, les falses idees i, sobretot, la ignorància.

Fòrum XXI Gent Gran

Com és habitual l'alumnat del nostre centre participa en el debat organitzat pel Fòrum 21 sobre la gent gran. A la foto dues alumnes de batxillerat amb la Francesca Díaz, resident de Can Comelles, que ens donà una lliçó de vida.

Voluntariat LÈCXIT del nostre centre

**Compromís social, solidaritat:
col·laboració amb la millora de la
comprensió lectora, element clau per
assegurar l'èxit educatiu dels infants
d'Esparreguera.**

L'alumnat de primer i segon de batxillerat del nostre centre participa com a voluntari a la Biblioteca Municipal d'Esparreguera l'Ateneu. Aquesta col·laboració consisteix a apadrinar nens de 4t de primària de diferents escoles del municipi, amb la finalitat de millorar la seva comprensió lectora en català. Aquesta activitat es va iniciar el mes de setembre i

tindrà una durada de tot un curs, i és dividida en quatre grups.

Els padrins faran el seguiment d'un mateix nen o nena durant tot el curs; d'aquesta manera podran aprofundir en la relació entre ells i fer de la lectura quelcom més amè.

De moment ja porten cinc setmanes amb aquesta activitat i n'estan molt satisfets, la relació amb el nen o nena apadrinat és molt bona, ja que la lectura molts cops és acompanyada amb activitats, com ara papiroflèxia, jocs com "el me-

memory", jocs de formar paraules o llegir sobre algun tema que els sigui molt interessant. La intenció és crear un vincle entre les parelles

de lectura, d'aquesta manera motivar a llegir i a comprendre el que es llegeix.

Per si hi hagués algun interessat en l'activitat, a aquestes alçades de curs ja no s'hi pot participar, ja que es fa un seguiment del nen durant tot el curs, i això s'organitza amb les escoles d'on vénen els nens i nenes, però es fa la mateixa activitat cada any, podeu anar a la Biblioteca Municipal d'Esparreguera i preguntar sobre l'activitat voluntària 'LÈCXIT'.

Maria Garín i Maria Matas, 1r de Batxillerat

Les tecnoaddiccions

Durant aquest primer trimestre, a les tutories de 3r d'ESO, hem estat treballant les tecnoaddiccions (addicció a l'ordinador, videoconsola, telèfon mòbil, televisor...). Una de les activitats ha consistit en una xerrada molt interessant a càrrec d'un expert en la matèria. En aquest article volem compartir amb tots els alumnes del centre algunes de les moltes coses que ens va explicar sobre el tema.

Abús o addicció?

Una situació d'abús o ús inadequat seria aquella en la qual comencen a manifestar-se conseqüències negatives per a la persona i el seu entorn (complicacions als estudis, problemes en les relacions socials...). Per exemple, estar connectat a internet 3 o 4 hores cada dia és segurament una situació d'abús. En el cas d'addicció la persona té una sensació desagradable quan no pot fer ús de la tecnologia, es deprimeix, s'enfada, es posa molt nerviosa... La persona addicta a les noves tecnologies necessita dedicar-hi cada vegada més temps per estar satisfeta, deixa de banda activitats o obligacions per estar

connectat, prefereix les relacions cibernètiques a les relacions personals...

Qui pot patir addicció?

Qualsevol persona pot patir addicció però tenen més risc les persones que no estan bé anímicament o aquelles persones que ni estudien, ni treballen ni fan cap tipus d'activitat.

Què cal fer en cas d'addicció?

Per començar cal que la persona addicta no se senti avergonyida; després cal que demani ajuda a algú de confiança i, si cal, caldrà demanar ajuda a alguna persona experta.

Què podem fer per evitar caure en les tecnoadiccions?

No cal deixar de banda les noves tecnologies, però cal que nosaltres mateixos ens posem límits. Ens hem de planificar l'horari i fer primer els deures. Hem de saber veure els avantatges i els inconvenients de les noves tecnologies. Si estem molt enganxats a alguna aplicació, és millor esborrar-la.

Durant la xerrada ens van donar algunes dades que ens van cridar l'atenció i que volem compartir amb vosaltres:

- Espanya és el país d'Europa on hi ha més joves en risc d'addicció a les noves tecnologies.
- Prop del 30% dels adolescents espanyols d'entre 14 i 17 anys afirmen utilitzar Internet fins al punt de descuidar altres activitats.

- 7 de cada 10 menors reconeix que es connecta a Internet durant la nit.

L'expert també ens va parlar sobre la importància de la privacitat a les xarxes socials i ens va donar alguns consells:

- Hem de facilitar el menor nombre de dades personals.
- Hem de vigilar amb les fotografies que compartim ja que poden ser copiades, manipulades i distribuïdes per la xarxa.
- Hem de tenir cura amb la webcam. És millor tenir-la tapada quan no s'utilitzi i encendre-la amb persones que conequem cara a cara.

Durant la xerrada, i en relació al tema de la privacitat, l'expert ens va fer algunes reflexions importants. N'hem seleccionat dues:

- Hi ha persones que tenen la seva vida sencera en línia i tot el món la pot utilitzar contra ells.
- Quan tens centenars d'amics a través de la xarxa no pots parlar de privacitat.

Per acabar, hem volgut fer un petit vocabulari de tres situacions conflictives relacionades amb un mal ús d'Internet:

- *Ciberbullying*: es tracta d'una agressió psicològica, sostinguda i repetida en el temps, perpetrada per un o diversos individus contra altres.
- *Cibergrooming*: és el conjunt d'accions que duu a terme un adult sobre un menor, amb un objectiu marcadament sexual.
- *Sexting*: és l'enviament d'imatges de contingut sexual, creades pel mateix remitent.

Alumnat de 3r B

La celebració britànica *Guy Fawkes: Bonfire Night*

Els i les alumnes de l'Institut El Cairat han realitzat unes tasques al voltant d'una tradició britànica anomenada BONFIRE NIGHT i del personatge històric Guy Fawkes, que la va protagonitzar el 5 de novembre de 1605.

Des d'aleshores, cada 5 de novembre se celebren diverses fogueres populars i locals, en les quals els nens (i també els adults!) poden construir un ninot de drap i rampoines i dur-lo a la foguera per a cremar-lo. També hi ha focs artificials.

Hem triat alguns treballs dels alumnes de 1r d'ESO per a il·lustrar aquest ninot, en Guy, tot i que cada noi i noia li ha posat el nom que ha volgut. Els alumnes l'han descrit i dibuixat. Esperem que us agradin!

Peace in my world

Després del minut de silenci i reflexió del dilluns 16 de novembre, arran dels fets succeïts a París el divendres anterior, alguns alumnes van voler fer un dibuix. En ell, hi volien representar amb qui volen compartir la pau i què poden sentir o necessitar les persones que ara no viuen en pau. Algunes de les seves paraules van ser: SAD, FAMILY, FRIENDSHIP, LOVE, EMPATHY, DON'T CRY, etc.

Name: Ingrid Torres Martinez. Date: 09/11/2015.

My BONFIRE Guy.

My guy is very happy.
His name is (short and thin) OXO
He is 12 years old. He is from Spain. He is Spanish.
He has got a small nose and big eyes.
He has got a short hair but he hasn't got ears.
He is wearing hat.
He can speak Catalan and English. He can sing songs but he can't run fast.
My GUY IS THE BEST!

Hem de parlar de PAU en pau

L'Institut El Cairat condemna els atemptats de París i fa un acte a favor de la pau.

Avui, dia 16 de novembre, l'INS El Cairat ha efectuat un acte de repulsa als fets que van succeir divendres passat. Al matí s'han iniciat les classes amb un minut de silenci. A l'hora del pati s'ha fet una cadena humana que dibuixava un cor. S'ha iniciat l'acte amb un parlament de la directora, la Patrícia Moreno, i a continuació s'ha llegit un escrit en pro de la justícia i la cohesió social. Ha finalitzat l'acte quan diversos estudiants han demanat la pau en les diferents llengües del centre: francès, castellà, anglès, romanès, àrab, amazic i alemany.

Després dels atemptats de divendres a París, segur que heu sentit, vist o llegit un munt de declaracions sobre aquest atemptat. Avui més que mai hem de parlar de pau i per això us llegiré, encara que d'una manera menys poètica, algun fragment d'un poeta de poble, molt conegut per vosaltres, potser el més conegut per vosaltres. Parlo del Miquel Martí i Pol i del poema "La Pau".

El poeta ens diu que només perdura allò que bastim amb esforç i creix en l'esperit dels homes i dels pobles fins aconseguir que arribi a tothom. Al nostre centre tenim joves que provenen de famílies amb diferents orígens, religions i ideologies; és un centre plural i lluitem dia dia per aconseguir una societat cada dia més justa i cohesionada.

Creieu-me, la pau es guanya tenaçment cada dia pel desig de voler-la, més que tota altra cosa, i és el mirall que fa possibles tots els somnis. La pau està renyida amb les armes i la intolerància.

Hem de parlar de pau en pau, des d'aquests temps tan durs que ens han tocat de viure. Des d'El Cairat, gent senzilla, del poble, diguem ben alt que la pau no és un do ni un cim inassolible sinó el recomençar de moltes primaveres.

El camí fàcil és buscar la victòria contra el mal, però solament aconseguirem el nostre objectiu si construïm un món on les persones puguem viure dignament i tots tinguem la possibilitat de rebre una educació que ens faci ser crítics i justos. És per això que fem una crida als joves: no a la guerra, solidaritat i pau entre els pobles.

Per acabar, us llegiré un escrit que em va enviar ahir una amiga de París, via facebook: Gardez juste en tête que les tueurs ne sont ni noirs, ni blancs, ni arabes, ni juifs, ni musulmans, ni chrétiens, mais simplement inhumains.

Joana Llordella

Ens tornem a embarcar amb Guimerà

El passat dijous 19 de novembre els cinc grups de 1r d'ESO vam anar a Barcelona al teatre Victòria a veure "Mar i Cel" d'Àngel Guimerà. Un cop més el so de les ones i l'himne dels pirates va tornar a posar els pèls de punta a un públic d'allò més entregat. Com era d'esperar la tràgica història d'amor entre Blanca i Saïd va commoure tots els assistents. Aquest clàssic de la literatura catalana escrita el 1888 continua agradant a joves i grans gairebé 130 anys més tard.

Visita a la SEAT

El passat dijous 19 de novembre els alumnes de primer de Batxillerat humanístic i social van anar a visitar la fàbrica SEAT, S.A. com a activitat complementària dins la matèria d'economia.

SEAT, S.A. és un fabricant d'automòbils amb seu a Catalunya, concretament a Martorell, i actualment associat amb el grup alemany Volkswagen. En total, fins al 2006, ha construït més de 16 milions d'automòbils, dels quals una mica més de 6 milions són provi-

nents de la planta de Martorell. Tres quartes parts dels cotxes que produeix SEAT, S.A. cada any s'exporten a més de setanta països diferents.

Els alumnes van tenir l'oportunitat de fer una petita visita guiada dins els seus tallers i veure en primera persona les instal·lacions i el procés que segueix la construcció d'un dels seus cotxes. Se'ls va explicar com es trobava distribuïda la fàbrica i el funcionament dels diferents tipus de maquinària, així com les fases que s'hauran de seguir fins que l'automòbil sigui apte per ser comprat.

La visita va ser molt interessant i va ajudar a complementar la matèria d'una forma més visual e interactiva, ensenyant als alumnes les aplicacions del sistema econòmic en el món del mercat i com funciona un dels sectors més amplis de la indústria.

Galiciencia 2015

Els dies 18, 19 i 20 de novembre es va celebrar a Ourense la Galiciencia, una fira de treballs de recerca, aquest any en la seva desena convocatòria. Un treball del nostre centre va estar seleccionat, en concret el treball *Estudi comparatiu de l'activitat física amb les sensacions que sent l'alumnat de l'Institut El Cairat a l'hora de l'esbarjo*. Tre-

ball realitzat el curs passat en l'optativa Aprenem a Investigar pels alumnes Olga Duque, Roger Escánez, Marta Puig, Rut Rius i Irene Sánchez. En representació del grup hi van anar la Marta Puig i el Roger Escánez. Van defensar el seu treball davant els jurats i el públic que omplia cada dia la carpa, van escoltar altres treballs i van conèixer amb altres joves i a més van participar en diverses activitats com la visita a les termes d'Outariz, la visita guiada al poble d'Allariz i els tallers com el d'Adolf Cortel sobre *Els àtoms i la llum*. De tornada cap a l'aeroport van passejar per Santiago.

Per a la Marta, *Galiciencia* ha sigut un lloc on he conegut gent molt especial que mai oblidaré i una experiència que et fa créixer com a persona. I per al Roger van ser uns

dies molt intensos, inoblidables... Aquells dies en els quals vas amunt i avall, coneixent noves persones de diferents llocs de l'Estat Espanyol, gent molt simpàtica i divertida.

Participació al 1r Congrés de Fotònica per a joves

L'alumnat de l'Institut el Cairat visita les instal·lacions de l'ICFO i gaudeix d'un dia dedicat especialment a la fotònica, dins de l'àmbit de les moltes propostes plantejades en l'Any Internacional de La Llum.

El passat, dia 20 de novembre, alumnes de Ciències Experimentals de 4rt d'ESO i batxi-

llerat del nostre centre, assistiren al 1r Congrés de Fotònica per a Joves de l'ICFO (Institut de Ciències Fotòniques), pertanyent a l'UPC, al municipi de Castelldefels.

Allí van poder recórrer una part de les instal·lacions fins a l'auditori principal, on van poder gaudir d'una xerrada molt enriquidora i entretinguda per part de Federica Beduini i Marta Garcia-Matos, doctores i treballadores a l'ICFO i Sílvia Carrasco, directora de KTT, que els va ajudar a saber més coses sobre l'ICFO i les seves activitats.

Seguidament, el professorat i estudiants foren convidats a esmorzar i, a continuació, es realitzà la presentació dels pòsters i l'explicació dels treballs dels 120 estudiants participants, que van tenir l'oportunitat d'explicar diferents projectes en base a la llum, a una part del personal qualificat de l'ICFO.

Els components del comitè científic del congrés eren de diferents parts del món, per la qual cosa es van haver de defensar els treballs tant en català i castellà, com també en anglès.

Després que tots els participants del comitè veiessin els pòsters i treballs, l'alumnat va fer torns per poder anar a veure els altres treballs, i així van aprendre moltes altres pro-

postes de projectes basats en investigacions al voltant de la llum.

Per finalitzar la jornada, es van tornar a reunir tots els assistents al congrés, a l'auditori, i es lliuraren els diplomes a tots els participants, i la mateixa Federica Beduini fou qui va presenciar l'acte de tancament del 1r Congrés de Fotònica per a Joves.

L'experiència va ser molt satisfactòria i enriquidora, tant per part dels assistents com de la pròpia organització. Es volia fer de la Fotònica una paraula de casa, que guanyés reconeixement i suport a les grans oportunitats i al potencial de creixement que aquesta representa per a la societat. L'objectiu principal del congrés va ser tot un èxit, i quedà reflectit en l'ímpetu de l'alumnat i la infinitat de treballs que es poden realitzar partint d'aquesta ciència que és l'estudi de la llum.

Laia Bisbal, 1r de Batxillerat A

Sortida a l'arxiu municipal

Els alumnes de 4t d'ESO hem fet un petit viatge al passat del nostre poble visitant l'arxiu municipal, on hem après que tots els documents importants queden registrats. D'aquesta manera, tenim un munt de fonts històriques per fer recerques i treballs. A més, mitjançant aquests documents hem pogut veure com era Esparreguera abans i com ha evolucionat de ser un petit poble a la vila actual.

Abdel El Yaakoubi, 4t D

Sortida al Torrent Mal i al Torrent del Puig

El divendres 27 de novembre els alumnes de Ciències de la Terra de 2n de Batxillerat van fer una sortida a dos dels torrents d'Esparreguera per tal d'observar sobre el terreny alguns dels aspectes treballats a classe com, per exemple, els factors que influeixen en el grau de perillositat d'avinguda en un torrent, riscos ambientals com són els despreniments i esllavissades, etc. Durant la sortida també vam observar algunes de les roques més freqüents a la zona així com un relleu tan peculiar com els xaragalls del torrent del Puig.

Excursions Educació Física

Montserrat, un lloc per caminar

L'alumnat del nostre centre aprofita la proximitat de Montserrat per conèixer el nostre entorn, el seu paisatge i les seves vistes.

2n d'ESO. Montserrat

1r d'ESO. Collbató

3r d'ESO. Santa Cecília i Sant Jeroni

4t d'ESO. Masies de les rodalies

Gust i passió per investigar 2015

Gust i passió per investigar 2015-16

Un curs més el grup *Gust i passió per investigar* ha iniciat una nova etapa amb molta il·lusió. El grup ha crescut tant pel que fa al nombre de components del grup impulsor com al d'equips investigadors. Tots ells s'estan preparant per la cita de l'Exporecerca que aquesta edició se celebrarà, com sempre a Barcelona, els dies 17, 18 i 19 de març de 2016. Però aquesta no serà l'únic esdeveniment, preparem més activitats. Estigueu atents al Facebook i no falteu a les diferents convocatòries.

Us hi esperem a tots i totes! Propera reunió 14 de gener a la biblioteca.

Taller de comunicació per a joves

Es va iniciar el 2n Taller de comunicació per a joves d'Esparreguera, en el qual també hi participen alumnes de 3r i 4t del nostre centre. A la fotografia, l'alumnat amb en Marc Pera, tècnic de Normalització Lingüística de l'Ajuntament d'Esparreguera.

Aquests alumnes fan unes sessions d'expressió oral per consolidar l'ús del català i poder tenir més fluïdesa.

Antígona de Sòfocles

El divendres 4 de desembre alumnat de 1r i 2n de batxillerat, juntament amb familiars i professorat del centre van anar al Teatre Lliure per veure "Antígona", de Sòfocles. Una coproducció del *Teatro de la Ciudad* i Teatro de *La Abadía de Madrid*, i dirigida per Miguel del Arco. Van tenir l'ocasió de veure una mesurada i excel·lent Carmen Machi, com a Creont.

Ser voluntari és una feina d'equip

Voluntaris al Casal Intercultural d'Esparreguera

Aquest curs l'alumnat de quart i batxillerat tornen a ajudar els nens i nenes de primària al Casal Intercultural.

Podeu seguir la seva activitat a:
<https://www.facebook.com/CIEsparreguera/>

El Cairat solidari

Ens va arribar al centre una demanda d'ajut al poble sirí. Encara que tot ha estat massa precipitat vam valorar que com a centre solidari que som havíem d'implicar-nos tots dins les nostres possibilitats ja que aquestes famílies estan vivint en circumstàncies molt dures. Així doncs, l'institut es va adherir a la campanya de recollida de **material humanitari a l'interior de Síria**.

Al vestíbul de l'entrada es van posar unes caixes, fins al dijous 10 de desembre, on es recollia només 5 coses:

- Llet infantil en pols
- Bolquers
- Compreses per a les dones i els avis

- Aliments en gra (llegums i arròs) i en llauna (tonyines, sardines i conserves)
- Material escolar (llibretes, bolígrafs i llapis d'escriure o de colors)

Ha estat una gran resposta per part de la Comunitat d'El Cairat. A la foto podeu veure el que va ser la recollida dels dos primers dies.

Gràcies a tots i totes per la vostra col·laboració.

Campanya Solidària per l'Equitat, Nadal'15

L'Associació Omplimlapica, és una entitat sense ànim de lucre creada a principis de 2013 que sorgeix amb la finalitat de promoció de la igualtat d'oportunitats en tot el procés educatiu d'infants i joves d'Esparreguera.

Aquest curs 2015-2016 Omplimlapica ha treballat conjuntament amb la regidoria d'educació i els serveis socials de l'ajuntament, les direccions i AMPAs de tots els centres educatius d'Esparreguera i s'han marcat l'objectiu comú de treballar per

l'Equitat als centres educatius d'Esparreguera: Volem que a Esparreguera tots els infants tinguin llibres i material escolar, i puguin gaudir de les sortides i excursions, independentment de la situació socioeconòmica familiar.

Per aconseguir-ho, tots els agents implicats s'han proposat crear un "Fons Solidari per l'Equitat" a través del qual es gestionaran els ajuts. És per aquest motiu que hi ha exposats a l'aparador de l'Espai Blanc de les galeries els articles que podem adquirir en el moment de fer els donatius. Aquests són bones propostes per fer un regal nadalenc. No deixeu de fer-li una ullada! Si voleu col·laborar poseu-vos en contacte amb l'AMPA d'El Cairat.

Cors verds per lluitar contra el canvi climàtic

El nostre institut també s'ha volgut sumar a les iniciatives que s'estaven duent en altres centres amb motiu de la Cimera sobre el Canvi Climàtic que s'ha celebrarà a París del 30 de novembre al 11 de desembre:

- Demanem als Estats que arribin a un acord per disminuir les emissions que produeixen el canvi climàtic.

A més a més de tractar el tema a tutories i fer visibles petites accions que tots podem fer en la nostra vida diària, hem volgut simbolitzar la nostra conscienciació envers el problema portant, pres a la roba, un petit cor verd fet amb materials reciclables els dies anteriors a la marxa de París.

El divendres 11, a última hora, tots ens hem unit al pati amb un gran cor per fer visible el nostre compromís.

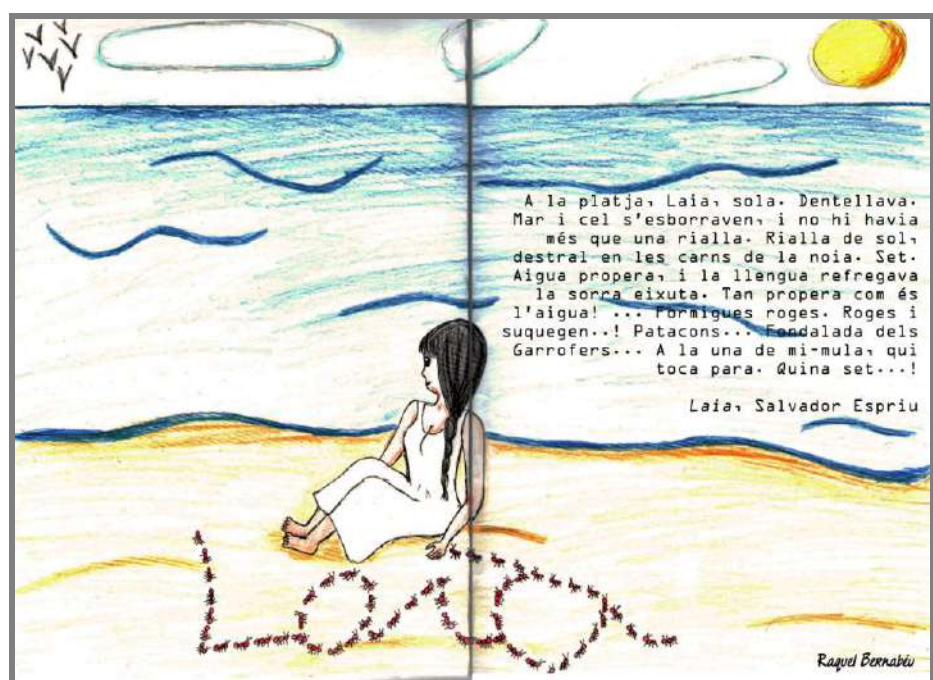
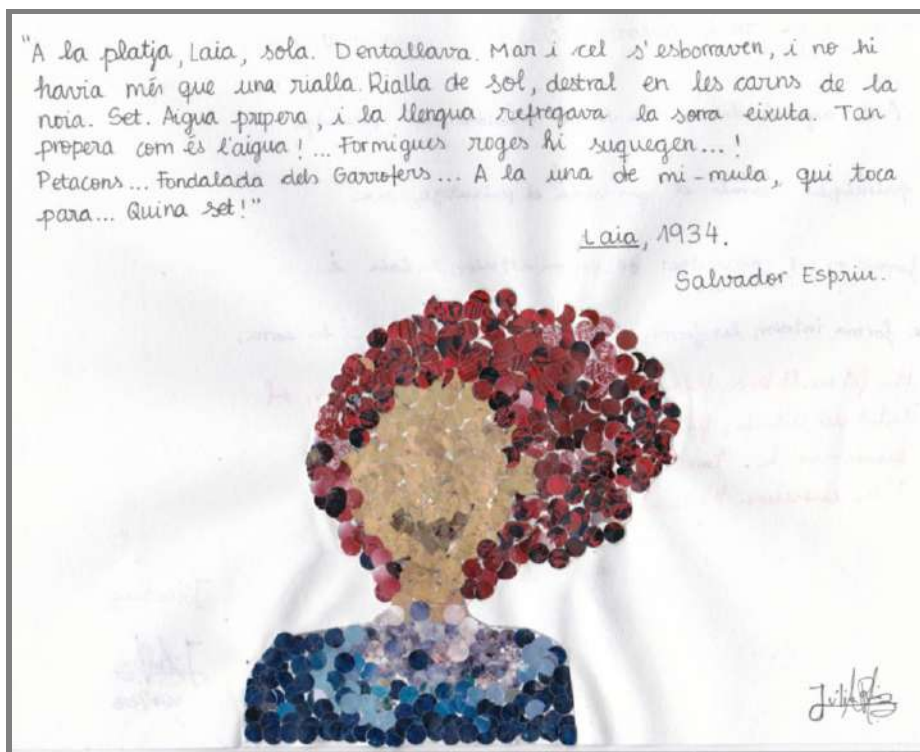
Curtmetratge dirigit per Robert Govern, alumne de 2nBAT

Aquest mes de desembre s'ha iniciat el rodatge d'un curtmetratge dirigit per Robert Govern, alumne de 2n de batxillerat.

Us mostren a continuació algunes de les escenes gravades al nostre centre i esperem veure ben aviat el resultat final *asseguts a la butaca*.

Treballant Salvador Espriu

esCairats--

Ràdio Escairats

l'actualitat de l'institut

els dijous de 18.00 a 19.00

Sintonitza: 89.4 FM

L'equip d'EsCairats us
desitgem un Bon Nadal!

--fil solidari

amb la

La Marató

Aquest any l'alumnat ha recollit **625 €**
Gràcies a tots i a totes!

Spàrrek TR--

Ana Pascual
Alexandra Noguerias

L'Spàrrek TR

Esparreguera obre les seves portes a un festival creat per joves i per a joves

El passat dissabte 10 d'octubre es va dur a terme un dels esdeveniments més esperats per molts esparreguerins i esparreguerines: la celebració de la primera edició de Spàrrek TR. L'Spàrrek Territori Rítmic és un festival de música emergent dirigit a grans i petits. És una part del treball de recerca del Gerard Sancho i la Sheila Amezcua, alumnes de 2n de batxillerat de l'Institut El Cairat, amb en Carles Reynés com a tutor, i la col·laboració d'altres professors del centre.

El dissabte 10 d'octubre, a partir de les cinc de la tarda, la Plaça del Centre va obrir les seves instal·lacions durant deu hores consecutives per poder gaudir de diferents estils de música, poesia i activitats per als més menuts.

Noves veus, nous intèrprets i nova gent van arribar a superar totes les expectatives suposades. No només va assistir-hi molta més gent del que s'havia esperat prèviament

sinó que tothom va quedar més que satisfet d'aquesta experiència.

Durant tota la tarda i gran part de la nit van trepitjar l'escenari deu grups de joves dels quals la majoria, fins ara, tenien la música com una afició. Aquests van ser: Slowly, Carla Morillo, Marcos i Pol, Love of my life, Xudith Rose, Generació 3, Camí de l'Est i Lula Long. A més a més, van gaudir d'un petit recital de poemes de Màrius Torres a càrrec de l'Albert Dorca i la Joana Llordella. També cal anomenar els DJ's que van participar-hi. En primer lloc, un DJ que va punxar música dels anys 70, 80 i 90 i finalment, tancant el festival DJ Carrillo, amb música actual per als més joves.

Es van escoltar diverses adaptacions d'alguns dels temes més actuals i populars del moment, però també ens vam sorprendre amb els diferents grups amb peces originals. Totes elles, sense dubte, amb gran qualitat.

--Spàrrek TR

musical i amb molt de talent i treball al darrere.

Els dos alumnes organitzadors de l'Spàrrek TR, el Gerard i la Sheila, ens expliquen el perquè del seu treball.

Quin era el vostre objectiu?

El nostre objectiu des d'un principi va ser oferir a Esparreguera una jornada plena de música per a tots els públics i també donar l'oportunitat de tocar i donar-se a conèixer a grups de música emergents, és a dir, joves amb poca experiència, com nosaltres en el món de la gestió cultural.

Vau tenir problemes a l'hora d'organitzar-lo?

En ser menors ens va suposar un problema el fet de crear una associació, i per aquest motiu vam recórrer al Lola, un festival de teatre del Baix Llobregat Nord perquè ens fes de plataforma a l'hora de firmar contractes, fer comandes i fer i rebre ingressos. Un cop amb la base jurídica definida i la idea ben clara, vam procedir a la redacció d'un DAFO i d'un primer pressupost per presentar-lo a l'alcaldia per a demanar els permisos necessaris per a la realització de l'esdeveniment. Els vam obtenir i vam rebre suport logístic per part de l'Ajuntament.

Com vau aconseguir finançar-vos?

El festival partia d'un capital de zero euros amb el repte de no acabar amb números vermells i poder cobrir totes les despeses. Per aconseguir el finançament necessari per a la producció d'aquest, vam dissenyar i aplicar una plataforma de crowdfunding als comerços i empreses de la vila. Principalment la nostra base econòmica es va basar en aquesta plataforma i en la venda anticipada d'entrades. Assolir la quantitat necessària per a la realització del festival va ser un dels reptes més grans del projecte.

Quin era l'objectiu de l'acte que vau organitzar el dia 26 de setembre?

El dissabte 26 de setembre a Cal Sant vam explicar el concert que estàvem organitzant. Presentàrem un petit tast d'algunes de les actuacions que preparàvem i comentàrem que encara hi hauria més sorpreses.

Quina valoració feu d'aquest festival?

Ha estat una tasca molt complexa en què el fet de ser joves no ha suposat un avantatge a l'hora que les empreses confiessin en el projecte. Estem molt orgullosos del treball fet i hem assolit els objectius marcats. El festival va comptar amb més de 800 assistents, vam poder cobrir despeses i fins i tot vam obtenir un benefici. Per a gestionar les tasques del mateix dia, vam comptar amb l'ajut de més

Spàrrek TR--

de 30 voluntaris. I el més important, tant artistes com assistents van gaudir d'una jornada plena de música.

Què penseu que aporta la vostra iniciativa?

La fórmula del festival pot ser útil per a la difusió de la música i dels grups de la zona.

Voleu afegir alguna cosa...

Sí, des d'aquí aprofitem per donar les gràcies a tots els que ens heu ajudat a fer una realitat aquest projecte. Ha estat increïble!

Moltes veus diuen que ha estat una experiència genial, encara que al principi el festival no estava en la seva plenitud, però a poc a poc la gent va omplir l'esdeveniment amb moltes ganes de "viure i revivre". Tant músics com espectadors van quedar molt agraïts de la bona organització del festival i molt satisfets d'haver pogut participar en aquesta experiència.

Esperem que aquesta sigui la primera, però no l'última edició d'aquest festival.

Alumnat d'El Cairat a Interacció 2015

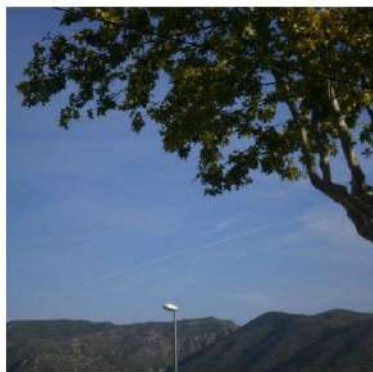
El passat 3 de desembre es va celebrar a les instal·lacions del Centre Estudis i Recursos Culturals de Barcelona, CERC, una nova reunió d'Interacció 2015 organitzada per la Diputació de Barcelona. En aquesta ocasió, els alumnes de 2n de Baxtillerat Gerard Sancho i Sheila Amezcua van gaudir de l'oportunitat de presentar el Festival Spàrrek TR. Davant de tècnics, responsables culturals en els diferents àmbits de la gestió, creadors, pensadors, i agents culturals en general van compartir la seva experiència en la creació, gestió i producció d'aquest festival de música emergent.

A aquest acte els van acompanyar el seu tutor del TR, en Carles Reynés, i la directora de l'institut. L'experiència ha estat molt enriquidora per a tots ells.

--fotoreportatge

la llei
de
l'horitzó

la llum, any internacional--

Acaba l'any 2015, l'Any de la Llum.
Un any que el nostre centre ha viscut ple
d'activitats, que recordarem durant molt
de temps, al voltant de la Llum.

Les Nacions Unides i la UNESCO van declarar l'any 2015 com l'Any Internacional de la Llum i de les Tecnologies basades en la Llum.

Mitjançant aquesta decisió es reconeix la importància d'aquest tema a la vida dels ciutadans del món, en el desenvolupament de la societat i en els reptes als quals s'enfronta la humanitat. La llum té un paper fonamental en la nostra vida quotidiana. Ha revolucionat altres aspectes com la medicina o la manera de fabricar productes i ha possibilitat el desenvolupament d'Internet.

L'any 2015 coincideix amb diferents aniversaris de fets rellevants en la història de la ciència de la llum. L'any 1015 Ibn Al-Haytham va iniciar els estudis d'òptica en relació a la reflexió i la refracció, es considera el pare de l'òptica pels seus treballs i experiments amb lents i miralls; l'any 1815, el científic francès Auguste Fresnel va descobrir el caràcter onduladori de la llum; l'any 1865 James Clerk Maxwell formula la teoria electromagnètica de la propagació de la llum; l'any 1905 Albert Einstein formula la teoria de l'efecte fotoelèctric, tot demostrant el caràcter corpuscular de la llum i l'any 1915 va incorporar la llum a la teoria de la relativitat; l'any 1965 els científics Arno Penzias i Robert Wilson van descobrir el fons còsmic de microones i Charles Kuen

Kao que va proposar la fibra òptica per a la transmissió de missatges telefònics.

Amb aquesta excusa vam voler engrescar els alumnes de l'Institut a descobrir la llum i a conèixer molts aspectes i propietats que aquesta té a través de projectes d'aula, petites investigacions, treballs de recerca i pràctiques de laboratori. Tots els diferents treballs generats han acabat en exposicions orals!

Aquest IYL2015 cavalca entre dos cursos, el 2014-15 i el començament d'aquest 2015-16.

Curs 2014-15

A tercer, quart d'ESO i 1rBAT tot l'alumnat que feia la matèria de Física i Química es va capbussar en l'espectacular món dels espectroscopis. Per grups havien de construir un espectroscopi seguint algun dels models que podien trobar als webs proporcionats a classe.

Construint els espectroscopis

Els materials per construir-los, molt senzills, com cartró, CD o DVD i molta paciència. Els resultats que s'aconsegueixen amb aquests materials són bastant espectaculars ja que permet observar l'espectre de colors de la llum solar, l'espectre dels tubs fluorescents, de la làmpada de sodi i l'espectre de la flama obtinguda en cremar diferents compostos químics (NaCl, LiCl, CaCl₂, KCl i CuCl). A

--la llum, any internacional

més a més, l'alumnat havia d'enregistrar la imatge de l'espectre que s'obtenia amb l'aparell que havien construït i van valorar la dificultat que sorgia en capturar l'espectre amb els mòbils. També van veure que no amb tots els espectroscopis s'obtenien els mateixos resultats.

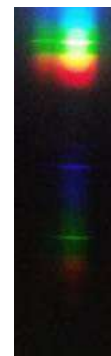
Provant els espectroscopis

Observació d'espectres

Espectre de la flama de calci

Espectre de la llum d'un fluorescent

A la matèria de Ciències per al món contemporani, una part de l'alumnat va desenvolupar diferents treballs al voltant de l'Any Internacional de la Llum i de les Tecnologies basades en la Llum. Escolliren centrar-se en els següents temes: difondre algun dels descobriments científics, estretament relacionats amb la llum; mostrar com la llum i les seves tecnologies afecten la vida quotidiana i són essencials per al desenvolupament i contribuir a l'enteniment de com la llum afecta la vida diària. Per fer més amenes les seves explicacions, havien d'il·lustrar-les amb un experiment. A més a més, en el cas de l'alumnat que també cursava la matèria de Física de 1r de batxillerat, la proposta es va ampliar a creació d'un vídeo de divulgació científica gravat en anglès. A més a més, d'exposar a classe els seus treballs, van elaborar pòsters científics.

la llum, any internacional--

Així el treball iniciat a finals del curs passat ha acabat amb un grup d'alumnes que ara ja són a 4t i van continuar cercant informació al voltant de les aplicacions dels espectres. Aquests alumnes han presentat un pòster al 1r Congrés de Fotònica per a Joves amb la pregunta: Com els científics esbrinen la composició química dels estels?

També alumnat que ara és ja a 1r de batxillerat ha presentat dos pòsters al 1r Congrés de Fotònica per a Joves exposant els resultats de tot el projecte que havien fet construir els seus espectroscopis.

Curs 2015-16

Vam tornar de les vacances d'estiu i tot semblava ja lluny. Però de nou l'activitat es va reprendre. Ara ja no els influïa en la nota, però alguns nois i noies aquest primer trimestre del curs han volgut continuar endinsant-se en el món de la llum.

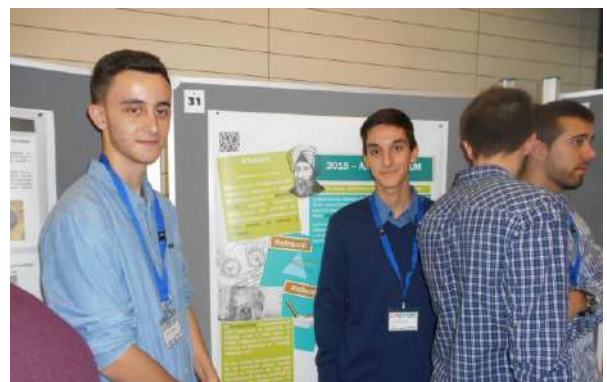
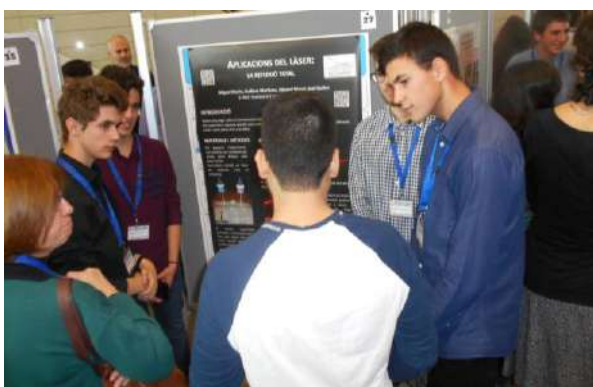
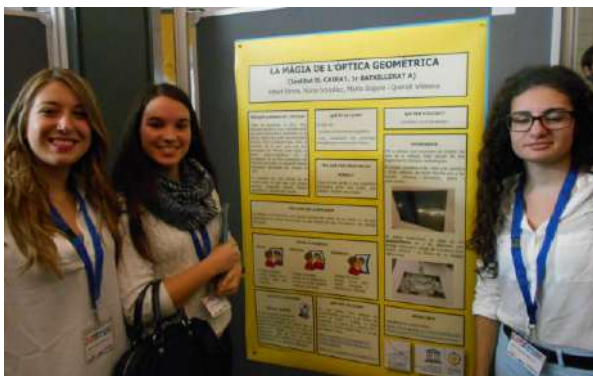
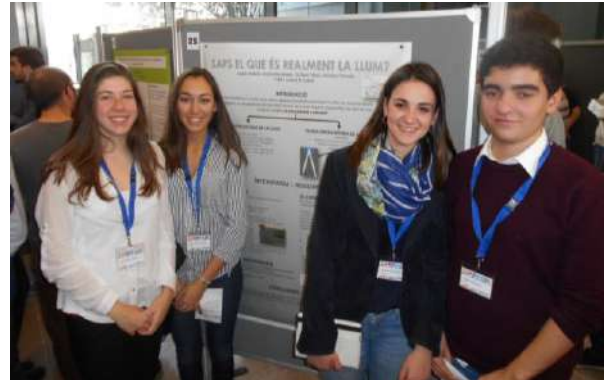
Alumnat de 3r al 1r Congrés de Fotònica per a Joves (ICFO)

Alumnat de 4t al 1r Congrés de Fotònica per a Joves (ICFO)

I l'alumnat del batxillerat científicotecnològic que ara és a 2n de batxillerat ha fet l'esforç de revisar i recordar el que havia fet. Així al 1r Congrés de Fotònica per a Joves que es va celebrar el passat 20 de novembre a l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) també ells hi van participar presentant 8 pòsters.

--la llum, any internacional

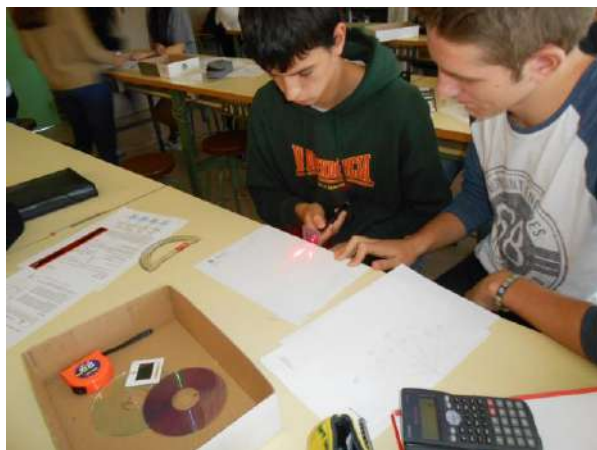

Alumnat de 1r de Batxillerat presentant els seus pòsters al 1r Congrés de Fotònica per a Joves (ICFO)

la llum, any internacional--

En aquest mateix congrés s'ha presentat el treball de recerca del curs passat 2014-15 *Construcció d'un espectroscopi d'absorció molecular de llum visible amb materials casolans com a recurs didàctic a l'aula. Els colors ocults de la llum*. Aquest treball, fet per les alumnes Marta Molina Castañar i Ariadna Ortega Rams, va ser premiat per la Societat Catalana de Química i per la Societat Catalana de Física.

Però, el treball sobre la llum ha continuat. Els alumnes que ara fan la matèria de Física a 1r de batxillerat han tingut l'oportunitat d'utilitzar la llum per determinar la distància de separació entre les ranures definides per les marques a la superfície d'un disc compacte. Per això han hagut de calibrar prèviament un punter làser. També han pogut comprovar que la llum es pot trencar i han pogut experimentar les lleis físiques estudiades a l'aula.

Alumnat de 1r de Batxillerat experimentant la difracció de la llum

I per no perdre la inèrcia de tot aquest moviment que l'Any Internacional de la Llum ha generat al nostre institut durant la Setmana de la Ciència a El Cairat, el Seminari de Física i Química ha mostrat, a la primera planta de l'edifici, tots els treballs fets per l'alumnat. Així tothom ha pogut observar bona part dels espectroscopis i els diferents pòsters i murals confeccionats pel nostre alumnat, així com algunes petites construccions relacionades amb les il·lusions òptiques. En aquesta mostra, de diferents maneres, ha participat pràcticament gairebé tot l'alumnat del centre. El departament de Tecnologia s'hi va sumar amb una sèrie de calidoscopis construïts amb materials casolans pels alumnes de 1r i 2n d'ESO.

--la llum, any internacional

El dimecres 18 de novembre, dins la celebració de la Setmana de la Ciència, tots i totes van esmorzar gaudint de la ciència i la màgia de la llum.

la llum, any internacional--

Participació de l'alumnat
a la Setmana de la Ciència

L'Any Internacional ha deixat empremta i
continuarem el camí iniciat.

*El claustre de professors,
el personal no docent
i l'associació de pares i mares
de l'institut El Cairat us desitgem
Bon Nadal i Feliç Any 2016.*

--fotoreportatge

... de visita
per
l'institut

*El claustre de professors,
el personal no docent i l'associació de mares i pares
de l'Institut Fl Cairat, us desitgem
Bon Nadal i Felicitat Any 2016.*

inEnglish--

What's GEP?

GEP are the initials of “Grup Experimental Plurilingüe”. Being in this project implies that some subjects in some levels will be taught in foreign languages (mainly English) in order to improve the English level of the students.

Our secondary school has started the GEP project in september 2015 with two non-compulsory subjects in the first level of ESO. These subjects are “Computer Science” and “Let's speak music”.

The main contents in these subjects are, respectively, information technology and music, but the main difference in comparison to the other subjects is that the language which is used is English. The idea is to spread the project to compulsory subjects and higher levels.

The students were a little bit reluctant at the start of the year but right now they feel more comfortable in class and they do their best to communicate in English.

Sharing to Learn

One more academic year and there have been a few of them by now, both schools and higher schools of Esparreguera have started again the 'Sharing to Learn'. A voluntary project in which about 20 of our students are involved.

The library was the meeting point for all the secondary students from INS El Cairat and INS El Castell together with the English teachers from all the elementary schools of Esparreguera.

Ricard Pérez as a coordinator, was the one in charge of opening and introducing the project together with Mrs. Marcè Parès and Mrs. Dolors Gispert

The students from 4th ESO and Batxillerat were quite nervous due to the excitement of the project and meeting the teachers from the primary schools. After some speeches, they could organize themselves and exchange opinions in order to help each other to start the new project. Their challenge is to help primary students to improve their

speaking skill and have an unforgettable experience in return.

First Certificate

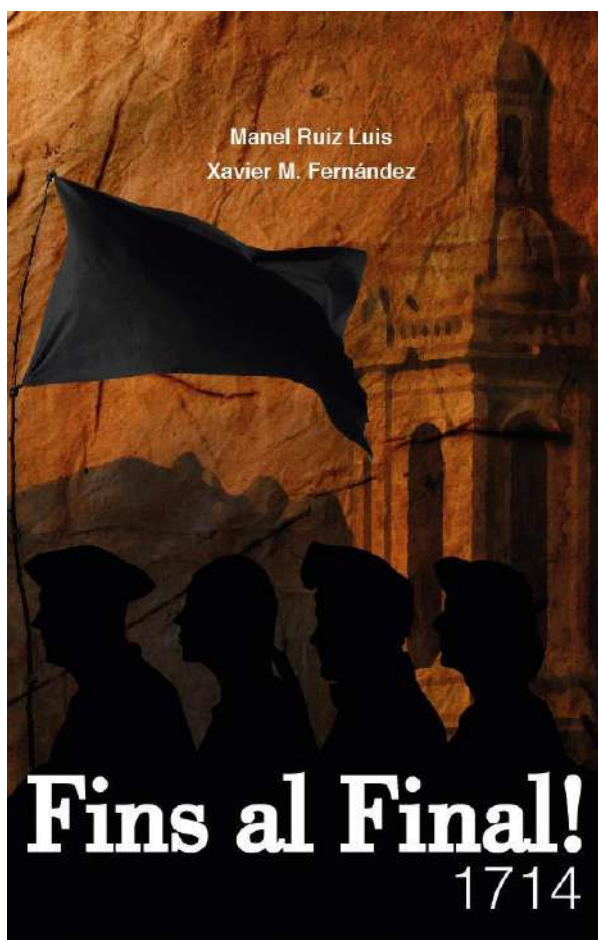
Are you also worried about the First exam? That's normal! Sometimes, we need an extra help to pass it. That's why on Tuesdays there are free lessons in the school for students in 4th of ESO and 1st of Batxillerat. Before starting with the lessons, interested students have to take level test. Only the best marks can join the group! In the lessons, we practice exercises, which are similar to the ones in the exam and help a lot to understand how this exam works. We write essays and compositions, we do reading comprehensions, grammar exercises and listening and speaking practice, too. Students who take these lessons improve in their English and get an idea of how these exams are in order to pass them.

Maria López, 1r Batxillerat B

parlant amb...--

... MANEL RUIZ LUIS Autor de *Fins al Final! 1714*

No hi ha res millor que passar les vacances amb la companyia d'un bon llibre. Per exemple, nosaltres hem decidit llegir un llibre de Manel Ruiz Luis i Xavier Moreno Fernández anomenat *Fins al Final! 1714*, un llibre bastant curiós ja que narra el que va succeir a Esparreguera a la guerra de Successió Espanyola.

Recordem que Esparreguera va ser una de les viles cremades, quan l'onze de maig de 1714, el mariscal borbònic José Carrillo de Albornoz, comte de Montemar, es dirigí a Esparreguera amb dos mil efectius per mirar de socórrer els soldats de l'exèrcit filipista

que s'havien refugiat al Mas Magarola, les portes del qual havien estat incendiades el dia anterior pels vilatans contraris a l'exèrcit borbònic. En represàlia, Montemar va ordenar el saqueig de la vila durant dues hores i féu cremar diverses cases.

I és per això que hem entrevistat el Manel Ruiz, per parlar-nos bàsicament del llibre que ha escrit inspirat en aquest fet històric de casa nostra. El Manel és un esparreguerí nascut a Barcelona l'any 1963. Ha treballat com a locutor de ràdio, actor i educador ambiental. Actualment és conserge de l'escola Les Roques Blaves i apassionat de la natura i la història. I aquest interès per la història l'ha portat, juntament amb en Xavier Moreno, a escriure una novel·la basada en aquest fet històric.

Hola, Manel, com estàs? Què tal les vacances?

Molt bé!

Primer de tot, ens agradaria saber si aquest és el teu primer llibre.

Sí, és el primer llibre que he escrit.

I el del Xavier?

També.

Com vas conèixer el Xavier?

Doncs, jo treballa a les Roques Blaves de conserge i el Xavier és un dels pares de l'escola.

Per què vau decidir escriure un llibre?

Fa un parell d'anys, a Can Pasqual, van venir uns escriptors i van presentar una novel·la que es deia *Lliures o morts*. Llavors, aquell dia, la Rosa Codina, que és l'arxivera d'Esparreguera, va treure mig foli amb una

--parlant amb...

petita crònica que es deia *La batalla d'Esparreguera, maig del 1714*. Eren unes vint línies escrites en català antic. El Xavi i jo la vam llegir i, com que ens agradava molt la novel·la històrica, i a més d'aquella època, ens va impressionar que això hagués passat a Esparreguera. Com "molaria" que la gent d'Esparreguera ho sabés! I com ho podem explicar? Doncs, fent una novel·la.

Des del principi, va tenir clar el tema del llibre? O havíeu pensat escriure sobre altres temes?

Teníem ben clar que aquest seria el tema i, a més, us diré una curiositat. Vam començar pel final. El final ja el sabíem, llavors vam començar a escriure la novel·la explicant els fets històrics reals, de manera que acabés com nosaltres volíem. Per això sempre diem que el vam començar al revés.

Com us posàveu d'acord per escriure el llibre entre tots dos?

A vegades escrivíem junts. La majoria de cops jo anava escrivint quan tenia una idea o estava inspirat i, quan ho tenia llest, ho passava al Xavi. Ell s'ho llegia, ho rectificava, i quan tots dos estàvem d'acord que aquell tros havia de ser així, el donàvem per bo. A vegades era a l'inrevés i era ell qui escrivia, m'ho passava a mi i jo ho rectificava, fins a posar-nos d'acord. Us puc dir que hi ha paràgrafs en què hi ha una paraula seva, l'altra meva, una de seva, l'altra meva. I està tan barrejat que ja no sabem ben bé qui va escriure què. D'això, se'n diu fusió!

Qui es va dedicar més a trobar informació i qui a escriure el llibre?

Més o menys, al cinquanta per cent. El Xavi ha buscat molta informació perquè estava a l'atur en aquella època i tenia més temps que jo, que estava treballant. Llavors, ell cercava

alguna cosa i m'ho passava, de manera que llegir, hem llegit tots dos. Ho hem fet tot a mitges: triar els personatges, el títol...

Com va obtenir la informació i les dades històriques del llibre?

Doncs, hem consultat diferents arxius. L'arxiu d'Esparreguera, el d'Olesa, l'Arxiu General de la Diputació de Barcelona, moltes coses, per Internet, i també hem hagut de comprar molts llibres que ens anaven bé, però que no eren a les biblioteques. He arribat a comprar llibres de vint euros, i que dels quals només m'interessaven dues pàgines. Si no, no hi podia tenir accés. També vam consultar biblioteques i vam preguntar a gent que sap de què va. Per exemple, els miquelets de Catalunya que encara existeixen i fan recreacions històriques. Gràcies a ells, ens informàrem sobre l'exèrcit, les armes, etc. També ens ha ajudat el senyor Josep Puig o el senyor Josep Paulo, entre d'altres. Ningú ens ha dit que no, estem molt contents. Molta feina, però era un somni.

Per què el llibre està imprès a Portugal?

Quan tu escrius un llibre l'envies a moltes editorials diferents. Doncs, a nosaltres, ens van dir que sí, i a la primera, Chiado Editorial, què és a Portugal, però que també tenen oficines a Madrid i a Barcelona. Llavors, nosaltres ho vam fer a través de Barcelona. A més, el que era director executiu d'aquella època era en Joan Adell, d'Esparreguera. Però nosaltres no ho vam saber fins que ens van dir que sí, que ens editaven el llibre. Llavors ens va confessar que es deia Joan Adell i no Joan Casanoves, perquè es feia dir així.

Maria: I per què es feia dir amb un altre nom?

Manel: Doncs, perquè els portuguesos no saben dir Adell i, com que li deien d'altres

parlant amb...--

formes, va decidir canviar-se el nom i posar-se'n un de ben català, Casanoves.

Sou independentistes?

Sí, és clar. Tots dos. Però no ha estat la raó d'escriure el llibre. El llibre és històric. Actualment, sí que ho som, i a morir! Fins al final, com diu la novel·la.

Els personatges del llibre són inventats o bé són inspirats en algú que forma part de la vostra vida?

Diguem que hi ha dos tipus de personatges. Els històrics, que són reals i estan escrits al final del llibre. Els que no són reals, estan inspirats en persones que nosaltres coneixem, perquè és més fàcil d'imaginar-te'ls i de posar-li caràcter. Per exemple, Marçal Ruic, us sona a Manel Ruiz? El Marçal sóc jo. El Xavier es diu Moreno Fernández, i Moreno i Bru, en català vol dir el mateix, i Fernández ve de Fernando, per això es diu Ferran. La Lluïsa és la meva dona. L'Urgelés és un amic

que es diu Urgelés de cognom, però no li vam poder posar pel seu nom, David, perquè en aquella època no hi havia ningú que es digués així. Després, el Pere i la Cesca, que viuen a la barca, són el Pedro i la Cesca, que són la meva germana i el seu home, que la família d'aquest viu allà on estava la barca; per això són els barquers. I la Llorà és la Laura, la meva neboda i d'aquí ve el seu nom en català antic. Surt un gos, que es diu Misto, que era meu i que es va morir. Surt una gossa que es diu Quica, perquè era la gossa del Pere. Fins i tot, al Liyondo li vam posar cara d'un amic que és francès. El Vilardaga, que es diu Viladruga i també és soldat, actualment miquelet. També tenen coses en comú amb la personalitat real de cada persona.

Quin personatge és el que menys t'ha agradat i per què?

El Roig, per què és el dolent d'Esparreguera i em fa molta ràbia perquè és d'Esparreguera.

Si estiguessis en aquella època, acompanyaries els personatges a lluitar a la guerra?

Hi hauria anat. No quedava més remei. O hi anàvem nosaltres o venien ells. Era defensar casa teva i la teva família.

És veritat que en Liyondo va estar empresonat?

El Liyondo va existir. El que ens hem inventat nosaltres és que vivia a Collbató i que estigués empresonat. El que sí és de debò és que el van penjar. Nosaltres, en honor al fet que ell era francès, i hauria d'haver anat a l'altre bàndol, l'hem posat a la novel·la com un dels personatges. Si ningú no l'ha desenterrat, encara hi és, on hi havia l'escola de les monges, al Carrer Hospital.

--parlant amb...

Quina part del llibre t'ha agradat més redactar?

M'ho he passat molt bé, sobretot amb les batalles, perquè ens havíem d'imaginar nosaltres com succeïa.

Què és el que més et va impactar de totes les dades que vas recollir?

Em va impactar molt que, quan ja havíem perdut la guerra, encara pengessin aquelles deu persones. També em va impactar molt les destrosses que van fer els borbònics, i quan mataven absolutament a tothom. Després cremaven el poble sencer. Havia arribat a plorar, quan llegia això.

T'hauria agradat afegir altres continguts al llibre que al final no heu posat?

Voldria haver fet el Roig més dolent encara. Explicar més coses d'ell i del capità Duler. El que passa és que del Roig, no en vam trobar molta informació.

Heu tingut alguna dificultat a l'hora d'escriure el llibre?

Sí! Vam escriure el llibre en un format que tenia el Xavi i l'editorial ho volia amb Word. No vam trobar cap programa que ho transformés en Word. Fins i tot vam demanar ajuda a informàtics. Em vaig passar totes les vacances de Nadal, deu dies i vuit hores, tornant-lo a escriure a mà al Word, copiant-lo del format dolent. Em va costar unes vuitanta hores. Si no em deien res, ni dinava.

Quant vas trigar a fer el llibre?

Divuit mesos, un any i mig més o menys.

I no se t'ha fet pesat?

Se'm va fer pesat llegir tant sobre aquella època. Tot el que llegíem era d'aquella èpo-

ca, per no perdre la inspiració. Tot i així, quan veus el teu llibre en una llibreria et fa molta il·lusió. Millor que un gol!

Com vas celebrar que havíeu acabat el llibre?

Plorant. Era el nostre somni. Gràcies al llibre hem passat a ser immortals. Jo em moriré, però quan algú llegeixi el meu llibre i vegi el meu nom, jo seré viu. Quan li estava dictant l'última frase al Xavi, i li vaig dir que posés punt i final, es va quedar uns instants amb el dit aixecat, ens vam mirar, i li vaig dir que ho fes. Un cop ho va fer, ens vam tornar a mirar i vam plorar d'alegria. Llavors vam tancar l'ordinador i vam decidir anar a fer una cervesa.

Com ha estat l'experiència?

Manel: Genial. Total. Enriquidora. Sensacional. Divertida. Dura. Però amb una sola paraula: fabulosa. És una de les coses més grans que he fet. Em quedo amb totes les felicitacions, amb l'orgull d'amics i família i amb les hores que he arribat a passar amb el meu amic Xavi. Encara ens hem fet més amics.

Ens podries explicar una anècdota o una curiositat que us hagués succeït a l'hora de realitzar el llibre?

Sí. Vam anar a Barcelona a consultar l'arxiu. Amb nosaltres venia el Nil, que és el fill del Xavi. Però al Nil no el van deixar passar perquè era menor d'edat. Vam fer el viatge per a res, perquè el Xavi i jo no podíem entrar a investigar durant hores i deixar el Nil sol a Barcelona. D'anècdotes positives, tota la resta. Que te l'editin, trobar el que busques, que el dia de la presentació hi hagués 120 persones quan només n'hi cabien 70. Que venguis 180 llibres en 10 minuts. Que la

parlant amb...--

gent es posi en contacte amb tu perquè han vist el llibre i ni tan sols et coneixen...

Tens pensat escriure més llibres? Ho voldràs fer en conjunt amb algú, o sol?

Tenim la idea de fer-ne un altre. I si l'escric, l'escriuré amb el Xavi, perquè no m'agrada escriure sol i el Xavi és un gran company de feina.

Quin és el tema d'aquest pròxim llibre?

Serà una novel·la històrica, però no de la mateixa època. Una novel·la d'aventures que sigui una barreja d'*Indiana Jones*, amb *El Código da Vinci*... Hi haurà un tresor ocult, Montserrat i Napoleó, el Sant Greal i canvis d'època.

Moltes gràcies pel teu temps! Ens ha agradat molt fer-te una entrevista i esperem que molta gent pugui gaudir del vostre llibre.

Maria López i Emma Paulo

... XAVI MARTÍN

En Xavi Martín, actual professor d'Educació Física de diversos cursos del nostre institut, es jubila aquest trimestre. Han estat un munt d'hores dedicades a conscienciar-nos sobre la importància de l'activitat física a les nostres vides. Per les seves classes han passat més de 6000 alumnes.

Li vam proposar fer aquestes preguntes i ell hi va accedir.

Quan vas començar a treballar a El Cairat?

Vaig començar a treballar a El Cairat, ara fa 37 anys.

Havies treballat anteriorment en algun altre centre?

Havia treballat a la Cooperativa Montserrat i a l'escola Taquígraf Garriga.

T'agrada la teva professió?

Sí.

--parlant amb...

Què és el que més t'agrada de la teva professió? I el que menys?

Ser capaç d'ajudar la gent a millorar la seva salut i els seus coneixements en l'educació física. El que menys m'agrada és haver de pressionar a la gent que no vol fer educació física.

Trobaràs a faltar donar classes?

No, perquè he muntat una escola d'escalada i un grup de *Pilates* i així podré continuar fent el que més m'agrada, que és poder donar classes d'Educació Física.

Alguna anècdota divertida dels teus anys de professor a El Cairat?

Una vegada estava de control a la cursa del Montserrat i va passar una noia i em va dir: Xavi, tu m'has canviat la meva vida.- Jo no sabia qui era aquesta noia i li vaig preguntar espantat: Per què m'ho dius això, no sé qui ets!- I va dir que gràcies a mi s'havia aficionat a córrer i havia estat campiona d'Espanya de marató.

Segueixes amb la mateixa il·lusió que quan vas començar?

No, hi ha un cert cansament per totes les persones a les quals hem de fer classes. Jo ara mateix tinc més de 300 alumnes.

Creus que als professors se'ls té ben valorats amb la tasca que fan?

No, crec que no. Crec que els pares no es fan a la idea de l'esforç que fan gairebé tots els professors, i que costa molt que els pares es facin a la idea d'aquest esforç que fan diàriament els professors.

Quin és l'esport que més et diverteix quan dones classes?

La veritat, no me'n diverteix cap, però el que m'és més fàcil i més pràctica tinc és la resistència.

I per últim, creus important l'Educació Física al currículum de l'ESO?

Sí, crec que és molt important perquè a l'institut, hi ha coses que afavoreixen la salut i hi ha altres que no, com passar-se 6 hores asseguts cada dia. Això debilita molt la musculatura i gràcies al fet que tenim l'Educació Física ho podem compensar una mica.

Ramon Fernández, 1r ESO A
Aida Morales, 1r ESO D

parlant amb...--

... LA INFANTESA DE LA MEVA ÀVIA

Sovint oblidem d'on venim, qui som, que la vida no ha estat fàcil per als nostres avantpassats i encara menys per a les àvies. A la classe, per rescatar-les de la seva invisibilitat, i com que estem estudiant el gènere periodístic del reportatge, hem parlat d'elles.

La meva àvia va néixer en un petit poble de la província de Terol, Alloza. Els primers anys de la seva vida va viure a casa juntament amb els seus pares i les seves dues germanes. En complir els sis anys, va començar a anar a l'escola del poble, on anava cada dia a estudiar.

El poble d'Alloza

L'educació en aquell temps era diferent, ja que anaven a l'escola de dilluns a dissabte. Entrava a les deu del matí i sempre portava a la motxilla un estoig amb material per escriure, un petit llibre de lectura i una gran enciclopèdia que contenia totes les assignatures. Només tenia una professora per a totes les matèries i les classes es dividien en nois i noies. Quan el campanar del poble tocava la

una, s'acabaven les classes del matí i ella sortia de l'escola amb les seves amigues.

Escola del poble renovada

En arribar a casa, l'esperaven per dinar la seva mare, les seves germanes i, ocasionalment, el seu pare, ja que tot depenia de l'hora que tornés de la mina. Després de dinar, descansava una estona i a les tres tornava a l'escola fins a les cinc de la tarda.

Un cop acabada la jornada, se n'anava a casa a berenar. Un dels berenars típics de l'època era un bocí de pa amb vi –o amb llard de porc casolà– amb sucre.

Pa amb vi i sucre

--parlant amb...

Esporàdicament tenia la sort de gaudir d'un petit tros de xocolata, ja que en aquell temps la xocolata era molt cara i poques famílies en tenien a casa. Després de berenar, la meva àvia sortia al carrer amb els amics i amigues a jugar, un dels jocs que més agradaven en aquell temps eren les bales, o com ells en deien, "los pitones". Aquest joc consistia a fer un forat al terra i, per torns, havien de tirar la bala amb la finalitat de posar-la dins del clot. Qui aconseguia posar la seva dintre, s'emportava la bala –canica– de tots els que no ho havien aconseguit.

El joc de les bales

També jugaven a les agulles, un joc molt senzill però que agradava molt. Aquest consistia a moure amb el dit una agulla per intentar-la posar a sobre de l'agulla del rival. Qui aconseguís posar la seva agulla sobre l'altra s'emportava l'agulla del perdedor.

A vegades, a la meva àvia li donaven diners per anar a la llibreria del poble a comprar cromos per jugar amb les seves amigues. A part de jugar a aquests jocs, també jugaven a d'altres jocs que avui en dia són més coneguts, com la xarranca, a corre-cuita, les gomes, el tres en ratlla o saltar a la corda i, quan era època, anava amb els amics a buscar móres pel camp.

Les mores

Generalment així eren la majoria de dies, hi havia pocs diners per fer altres coses, la casa es mantenia gràcies al seu pare i la seva mare; el pare treballava a la mina i al camp i la seva mare ajudava a l'hort i cuidava de les nenes.

Als 13 anys, la meva àvia se'n va anar a viure dos anys a una escola de monges de Saragossa, on estudiava i treballava per ajudar a pagar l'escola. Finalment, va anar a treballar tres anys a Barcelona en una altra residència de monges. Després va conèixer el meu avi i als vint-i-tres anys es va casar.

Per a mi ha estat molt interessant fer aquest reportatge perquè, a través d'ell, he conegut aspectes de la vida de la meva estimada àvia dels quals mai havíem parlat. Va tenir una infantesa feliç, però no gaire fàcil, com la majoria d'àvies de la nostra classe.

Marc Félez, 3r E

fotoreportatge--

--fotoreportatge

LA LLEI
DELS
TERÇOS

Cairat pel món--

Iniciem una nova secció. Enguany ens hem proposat saber quin és el recorregut professional dels exalumnes del nostre institut. Per això hem realitzat diverses entrevistes que poc a poc anirem publicant a la revista. De moment hem pogut contactar amb un parell d'exalumnes, familiars de dues redactores de la revista.

LAURA PINYOL RIUS

Quin any vas acabar l'institut?

Vaig acabar l'any 2011.

Quin és el record que tens del teu pas per l'institut? Si vols, explica'ns alguna anècdota que recordis.

De ser un lloc ple d'experiències noves, tan bones com dolentes.

Recordo especialment les classes de la Carme Piqué, fent d'iber i posant-se la samarreta de Kadmandú el dia que tocava fer mapes.

Laura Pinyol i Albert Puente

Encara conserves amistats d'aquella època?

Sí, però haig de dir que quan es comença la universitat les amistats costen de mantenir.

Però puc dir que la meva millor amiga i el meu nuvi van sortir de l'institut.

Si encara estàs estudiant, què estudies i on? Quin futur professional t'agradaria tenir?

Estic fent un màster de Gestió d'activitats i esdeveniments culturals a Florència.

T'ha costat adaptar-te a la forma de viure d'un altre país?

He hagut d'anar fora de Catalunya perquè aquí no hi havia la possibilitat de fer un màster de l'estil amb una mica de prestigi. Viure a Itàlia potser és el lloc més fàcil on anar, tenen oli d'oliva i fruita i la pasta és molt bona!

Hi ha algun professor de l'institut que t'hagués influït en la tria del camí que has seguit? Qui i per què?

Crec que tant la Carme Piqué com la Carme Solsona, així com la Magda de dibuix; al cap i a la fi, restauració i museus té molt a veure amb el que elles em van inculcar.

Gràcies pel teu temps

Ha estat un plaer.

LAURA PORTA ARGELAGA

Quin any vas acabar l'institut?

Vaig acabar l'Institut al 2004. El meu pas per l'Institut va ser de curta durada ja que només vaig realitzar el batxillerat.

Quin és el record que tens del teu pas per l'institut? Si vols, explica'ns alguna anècdota que recordis.

--Cairat pel món

El record és bo, amb moments una mica difícils quan els exàmens no anaven com havia esperat. Tinc molt bon record d'algun dels professors, sempre a punt per a un consell i donar ànims!

Encara conserves amistats d'aquella època?

Amistats encara en tinc, tot i que per circumstàncies de la vida no les puc cultivar com m'agradaria ja que actualment sóc lluny d'Esparreguera. Sort en tenim de les noves tecnologies que ens permeten, encara que no ens veiem sovint, tenir contacte i mantenir l'amistat!

Què estudies? Quin futur professional t'agradaria tenir?

Treballo però encara estic estudiant perquè considero que el coneixement mai està de més! Estic ampliant coneixements per evolucionar en el meu treball.

Si ja treballes, la teva feina té relació amb els teus estudis?

Sí. Vaig realitzar el batxillerat científic i ara sóc fisioterapeuta des del 2007, tècnica en medicina xinesa i actualment estic fent un màster per ampliar coneixements dins d'una tècnica de medicina xinesa.

Has hagut de buscar feina fora de Catalunya? Per què? Si es així, on et trobes ara?

Sí, des del 2008 visc i treballo a França. Vam marxar perquè volíem conèixer món, al principi vam anar canviant de lloc cada 2 mesos, per conèixer diferents llocs i al final ens hem acabat instal·lant a terres franceses. Com ja he dit, vam marxar en busca de l'aventura però si vam decidir quedar-nos (construir una casa...) va ser perquè vam veure que les oportunitats que ens proporciona França com a fisioterapeutes a

Espanya no les tindríem mai. Els inicis van ser durs, molt durs. Vam marxar deixant gent molt estimada a casa, sense parlar l'idioma i sense tenir gaire experiència en el camp de la fisioteràpia. Vam arribar a un petit poble de Normandia i ens vam enfrontar a la solitud (tot i que érem dos), al nou idioma i a la nostre professió. Durant un cert temps arribàvem al vespre amb el cap com un timbal i una mica desanimats, però gràcies a la perseverança, de mica en mica vam aprendre la llengua, vam agafar seguretat amb la professió i vam deixar de sentir-nos sols. Ara estem més a prop de casa, al Pirineu francès, i no ho canviariem per res!

Laura Porta i Mariona Porta. Foto del 2008

T'ha costat adaptar-te a la forma de viure d'un altre país?

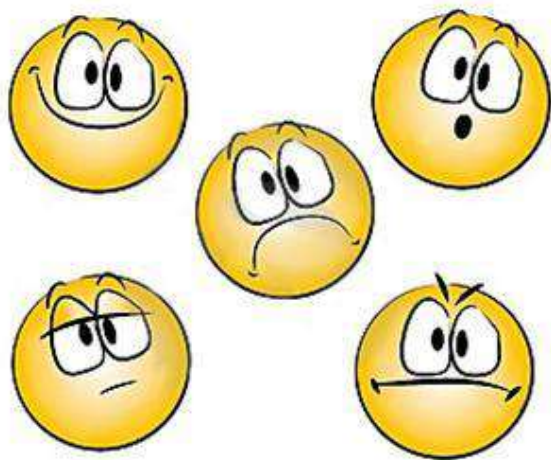
L'adaptació va ser dura però ara tenim una bona feina, una casa molt acollidora i una mà d'amics i amigues francesos. El pròxim objectiu és intentar educar el nostre petit, que és francès i estudiarà dins del sistema educatiu francès però que també volem que sàpiga parlar i escriure tant català com castellà i evidentment que conegui la història del país dels seus pares.

Gràcies per dedicar-nos aquest temps

Salutacions als alumnes i exalumnes de l'institut.

Retalls d'emocions

Els alumnes de 1r d' ESO hem realitzat un exercici d'endinsar-nos entre les nostres emocions i mostrar com ens hem sentit en fer aquest gran pas de l'escola a l'institut. Aquí us en deixem alguna mostra:

Jo pensava que tot seria igual que a l'escola ... Noves persones, i no saps qui pot ser bo per a tu Però de vegades hi ha mirades, no? Els primers dies tot era un caos; empenyes pels passadissos, hora justa per arribar a cada classe... Sort que vaig conèixer a nenes molt simpàtiques i, la meva germana m'ajudava, em donava consells. Ara ja ha passat un mes. Aquestes setmanes són angoixants per tots els exàmens, dossiers; tot ho has de fer impecable per treure un 10. I això per no parlar d'Educació Física i dels mals de mà de tant escriure apunts. Això és un canvi molt gran que espero superar amb èxit.

Aroa, 1r A

Quan vaig arribar a l'institut vaig pensar que seria molt difícil, que voldria tornar a primària, però al cap d'un mes he descobert que estava equivocat: de fet, prefereixo estar a l'institut. També té coses dolentes, l'institut; com per exemple que cada profe és un món.

Alguns volen fulls en blanc, altres de quadradets, alguns volen que corregim en verd, d'altres en vermell..., i així en infinitat de coses. Sí que és més difícil perquè tenim més deures, fer dossiers; però també tenim molta més estona per fer-ho.

Anònim, 1r B

Quan vaig entrar estava molt nerviós perquè gairebé no coneixia ningú, ja que jo anava a un col·legi molt petit. Els primers dies em costava molt aixecar-me i adaptar-me al nou horari. A més no parlava amb ningú (bé, només amb els que coneixia del col·legi). El que he notat molt és que el nivell ha canviat, per això m'he hagut de posar les piles. Els professors són exigents, però sempre els trobes disposats a donar-te un cop de mà si el necessites. Ara ja em va tot bé!

Pau, 1r B

Els primers dies a l'institut vaig passar una mica de son perquè em va canviar l'hora de dormir. També m'embolicava sovint al canvi de classes ja que encara no les tenia fixades a la ment. Pels passadissos i per les escales sempre hi havia gent que t'anava empenyent. Em semblava que els professors posaven molts deures però després ja m'hi vaig anar acostumant. Em va agradar els dies que havíem de portar l'ordinador, ja que a l'escola no fèiem servir el portàtil. Al principi no tenia amics ni amigues (només els de l'escola),

però amb el temps n'he fet molts més dels que em podia imaginar.

Georgiana, 1r B

Jo em sentia una angoixa per dins, però era perquè ja no serà com abans; ara ja no estic a l'escola, però a la vegada em sentia orgullosa perquè ja estic a l'institut i ja no sóc tan petita i he començat a veure totes les responsabilitats que hi ha.

Sandra, 1r C

El primer dia tenia por però quan van començar a passar els dies vaig veure que no n'hi havia per tant... He de dir que és el doble de millor del que m'esperava.

Nerea, 1r C

No sabia què m'esperava però tenia molta por perquè a l'escola ens parlaven de l'institut com si fos un lloc terrorífic, desagradable i molt difícil. Ara m'alegro d'haver entrat i m'agrada la gent amb la qual m'ha tocat, perquè he fet nous amics.

Elsa, 1r C

Em sento diferent, més gran i més madura. Ara tindrè nous amics i noves experiències, noves formes de treballar i nous professors, això sí, no m'agrada aixecar-me a les 7. També em sento orgullosa d'haver arribat fins aquí i espero arribar encara més lluny. L'institut ja ha arribat.

Marta, 1r C

Ens parlen dels primers nervis i coneixences. Els primers dies abans de començar em sentia molt, molt nerviosa, era com..., què passarà?, com seran els meus companys?, els cauré bé? Però ara que ja els conec no sento tants nervis i he fet nous amics!

Julieta, 1r C

A alguns l'institut els fa sentir més grans. Vaig entrar i vaig notar una sensació com diferent al meu cos, vaig notar que era un pas més a la meua vida. Els tres primers dies van ser molt difícils, però de mica en mica m'hi vaig anar acostumant.

Óscar, 1r C

Tenia molta son i molts nervis, quan ja estava dins anava molt perdut i angosat, havia d'anar a l'aula 25, aula 3, aula 8 i després al pati, i era tot un embolic. Per sort ràpidament em vaig aprendre les classes.

Joan, 1r C

Quan vaig arribar el primer dia vaig pensar que tantes hores jo no podria aguantar, i em va costar, però ara que porto uns dies no m'he perdut, no m'han donat empentes als passadissos i també us dic que tantes hores també m'agrada, perquè a la tarda hi ha descans i una mica de deures.

Ares, 1r C

Ja he passat el primer mes d'institut i ha estat ple d'emocions. M'he hagut d'acostumar al canvi de classe i a llevar-me molt d'hora, però a la primera setmana ja estava acostumat, ara em passa una altra cosa, quan arribo a casa no dino, devoro. Però el que més m'agrada de l'institut és que podem fer optatives.

Lluís, 1r C

Cada vegada més gran, ara tot és diferent, professors nous, companys nous, tot nou. Hem passat de ser els més grans a ser els

cali2copi--

més petits i un canvi així, no s'assimila tan ràpidament. Encara recordo la meua escola, els seus professors i els 9 anys que hi he estat. M'he separat d'alguns companys, però en canvi n'he fet uns altres iguals o millors. M'hi sento bé a El Cairat

Marc, 1r D

Tot és un món nou; tant pel que fa als amics, companys i professors com pel que fa a l'educació. En definitiva, per a mi ha estat tot un enrenou. En comptes d'un institut em semblava haver aterrat a un laberint en el qual sabia on era l'entrada i la sortida, però en canvi no coneixia el camí per arribar-hi. Amb una setmana ja m'he acostumat a ser una formigueta enmig de torres Eiffels.

Emma, 1r D

Cada vegada m'estic fent més gran. He deixat l'escola i arribo a l'institut on vull començar el camí per arribar a la universitat. Quan vaig arribar el primer dia, vaig veure molta gent a la porta i vaig observar que els conserges estaven ocupats ajudant els alumnes que estàvem perduts i no sabíem a quina classe s'havia d'anar. Després de dues setmanes ja estic una mica més organitzada i

tranquil·la. Em sento més segura i veig que ja sóc una miqueta més a prop del meu somni.

Fàtima, 1r D

Hola, em dic Xavi i tinc 12 anys. Des dels 3 als 12 he estat en una escola preciosa de la qual m'he endut un munt de records. Però ara ja m'he fet gran i vaig a l'institut. Sóc de 1r curs i el canvi ha estat notable sobretot perquè vaig més cansat pel canvi d'horari. Amb poc temps ja he vist que hauré d'estudiar més i fer molt més deures. Tot i que m'hi començo a trobar a gust encara em vénen records de quan era petit i de l'escola.

Xavi, 1r D

El primer que vaig sentir a l'arribar a l'institut van ser nervis, però uns nervis més que per temor per alegria, encara que tenia una mica de por, és clar! Tot nou, companys nous, nous mestres, diferents maneres d'aprendre... Tot un món nou! Intentar arribar a les classes es feia etern, tothom passant pel mateix lloc amb la pressa per arribar al seu destí, però ens hi acabem acostumant. L'hora del pati és molt menys estressant del que em pensava, a més, cada cop estic més tranquil·la amb la gent que hi ha. Els deures a poc a poc es fan més pesats, cada cop durem més, espero que no sigui més carregós al llarg del curs. Amb els companys tinc bon peu, de moment no hem tingut cap problema. Tot és molt millor del que m'esperava.

Maria, 1r E

Ei, que la literatura és al carrer!

Les frases, les imatges o les idees de moltes obres literàries poden aparèixer en qualsevol àmbit de la nostra vida: un anunci publicitari, un titular de diari, una campanya informativa o, també, en una conferència o en una conversa entre amics. Ens envoltem de literatura i moltes vegades ho fem de manera inconscient, sense una intenció prèvia. Però què passaria si ens paréssim a pensar i entendre totes les referències literàries que podem trobar a la nostra vida quotidiana?

És cert que no tots tenim el mateix bagatge cultural (la motxilla de coneixements que cadascú va omplint al llarg dels anys), però sí que podem intentar que aquesta motxilla es vagi omplint de coses interessants i d'experiències personals gratificants, o si més no, de vivències que ens ajudin a créixer i ser millors persones durant tota la nostra vida.

El cas és que volem fer-vos veure que la literatura no pertany a un món elevat i inaccessible –una idea molt estesa entre els estudiants i la gent en general– sinó que la literatura la podem trobar al nostre voltant, en contextos que no imaginem o en situacions que ens podrien semblar poc “poètiques”. I és que a través d'ella podem entendre millor aspectes de la nostra vida diària; podem viatjar sense moure'ns de lloc o bé sentir emocions com si fossin reals. És per això que el primer que hem de tenir clar és que la literatura no es queda dins del llibre quan tu el tanques perquè ja l'has llegit, sinó que alguna cosa queda en el teu interior i pot sortir en qualsevol moment.

Si no ens creieu, mireu:

Carpe Diem
SUITES & SPA | SANTORINI

L'expressió “Carpe Diem” que prové del llatí, la trobem escrita en la famosa *Oda* d'Horaci, i significa “agafa amb força el moment”, és a dir, viu intensament el present sense que res t'ho impedeixi. Aquesta filosofia o manera de veure la vida, basada en el plaer de viure senzillament, valorant les coses quotidianes, veiem que serveix per donar nom a un hotel i també per parlar del bon moment que viu el Barça.

Els videoclubs lluiten contra Internet David contra Goliat

Un titular del diari *El Punt Avui* utilitzava la imatge bíblica de David i Goliat, un jove d'aparença dèbil que guanya el gegant Goliat gràcies a la seva astúcia i la seva intel·ligència, per expressar la lluita desigual entre els videoclubs i Internet.

cali2copi--

Com ja sabreu, últimament les descàrregues il·legals de pel·lícules han fet que els video-clubs s'hagin anat buidant d'una manera prou considerable. I ara pensareu: què té a veure David i Goliat, que són dos personatges bíblics, amb els videoclubs i les descàrregues il·legals de pel·lícules? Bé, si ens hi parem a pensar, tenen una certa relació. Un de gran contra un de petit. Malgrat això, el petit guanya al gran. Així és com els videoclubs, que durant alguns anys havien arribat a ser "poderosos" i "grans", van arribar a ser vençuts per un element més petit, que poc a poc ha anat creixent fins a ser quelcom habitual del dia a dia, com és Internet.

La poma

Que bona és la poma, oi? Sabíeu que la poma ha estat una fruita molt important en tota la història? Si parléssim d'Adam i Eva, el primer que ens vindria al cap seria aquell paradís amb la poma sagrada. Aquesta història apareix en els inicis de l'Antic Testament bíblic. Tot i que la paraula "poma" sembla venir d'un error de traducció en algun punt del temps, tothom ha situat la imatge d'aquesta fruita en els inicis de la creació de la vida humana, segons la religió cristiana.

Un altre exemple de la poma com a element important seria el mite anomenat "El judici de Paris", on es veuria clarament reflectida la gran importància d'aquesta fruita. Però a on més clar ho veuríem, és en un conte que gairebé tothom, avui en dia, coneix: la Blancaneus, que de fet, també té el seu origen en la literatura medieval.

Això és una petita mostra de tot el que podeu trobar allà fora!

Com heu pogut comprovar, les paraules, els personatges, les idees que es troben en els llibres...tot, ens pot parlar de temes diversos, d'èpoques llunyanes i de territoris que per a nosaltres són desconeguts però que, en una situació concreta, ens poden ajudar a expressar millor allò que nosaltres volem dir.

I és per això que cal llegir llibres.

Sí, sí, has llegit bé, hem dit llibres!

Molt probablement, ja haureu llegit molts llibres a la vostra vida. Des de petits, a l'escola, i ara, a l'institut. De vegades sense gaires ganes, d'altres per iniciativa pròpia. Segur que algunes de les obres que heu llegit us han agradat, d'altres no tant, però en qualsevol cas, ja teniu una important experiència lectora, que és el més important.

I diríem més, creiem que cal descobrir obres de diferents autors, i de diverses nacionalitats, que expliquin fets de moltes èpoques, i d'aquesta manera poder conèixer món.

Un món diferent al nostre, perquè ens ensenyen altres països, altres cultures, altres maneres d'entendre la vida, però a la vegada, potser sense ésser-ne conscients, el que estem fent és saber més del nostre món, aquell que tenim més a prop i, sobretot, també el que portem més endins.

Ramon Fernández
Aida Morales

Els mòbils i els hàbits saludables

Som en Ramon Fernández i l'Aida Morales, i som un grup d'alumnes de l'optativa de "Els mitjans de comunicació", de 1r d'ESO de l'Institut El Cairat. El passat 25 de setembre, com a pràctica del primer tema d'aquesta optativa havíem de fer una enquesta als nostres companys de l'institut. En vam fer dues, una sobre els hàbits de vida saludables dels alumnes i l'altra sobre l'ús del telèfon mòbil. Per tal d'estalviar paper i perdre fulls, les vam publicar en un Formulari de Google. Vam posar-nos en contacte amb tots els tutors i tutores de les diferents classes informant qui érem, què havíem fet i què calia que fessin ells. El dia 5 d'octubre es van obrir les enquestes. La participació va ser bastant positiva a totes dues. En la de l'ús del telèfon mòbil hi van participar 108 persones i en la dels hàbits de vida saludables, 94. Tant a una com a l'altra, el percentatge de participació més alt es va concentrar al curs de 3r de l'ESO, concretament al grup C i E. El 19 d'octubre vam tancar l'enquesta.

Al buidatge sobre l'ús del telèfon mòbil i les TIC, vam extreure unes conclusions. El 95,4% de les persones que van respondre tenen un smartphone. L'ús d'aquests és excessiu, més encara els caps de setmana. La gran majoria, tot i així, pensen que només usen en un ús excessiu de vegades. Gran part de l'alumnat tenen un patró de seguretat al telèfon, i a diverses aplicacions, com ara correu, WhatsApp, xarxes socials, contactes... També trobem un alt nombre de persones que té un bloqueig diferent per a les apps que per a obrir l'smartphone. D'altra

banda, gairebé ningú té instal·lat un antivirus al seu telèfon intel·ligent. El 90,7% dels alumnes que hi ha respòs, té algun tipus de xarxa social. Les xarxes socials més utilitzades són: Facebook, WhatsApp i Instagram. La més utilitzada, WhatsApp. Tot i estar vinculats a tantes xarxes socials, no els semblen segures. El seu ús és molt habitual, de 2 a 3 hores al dia.

De l'enquesta sobre els hàbits saludables, els resultats més impactants són els següents: gairebé tothom esmorza abans de venir a

l'institut. A l'hora de l'esbarjo, una gran majoria esmorza amb l'entrepà de qualsevol cosa. Durant la setmana, l'alumnat que ha contestat aquesta enquesta menja un nombre excessiu de brioixeria i llaminadures, un hàbit no molt saludable. Gran part de l'alumnat fa activitat esportiva, a part de l'escolar. I gairebé tot l'alumnat que ha contestat l'enquesta es desplaça per Esparreguera caminant. Tampoc fuma ni beu begudes alcohòliques. Molta gent fa activitats extraescolars; d'aquestes, una gran part esportives. També ens hem adonat que l'alumnat se'n va a dormir bastant tard i no dorm moltes hores.

Volíem donar les gràcies, de part de tots nosaltres, a tot l'alumnat dels diferents cursos de l'institut, als professors que han col·laborat amb nosaltres informant el que han de fer als seus alumnes, a un grup d'alumnes de 4t que ha volgut treballar les nostres enquestes i també a la redacció d'aquesta revista per publicar aquest text que esteu llegint. Moltes gràcies a tots!

cali2copi--

Fira Científica d'Abaetetuba, Brasil una setmana inolvidable!

El passat dissabte 21 de novembre vam viatjar a Brasil. La primera parada del nostre llarg vol va ser a Lisboa, seguida d'un llarg trajecte fins a Brasília, la capital de Brasil, i finalment vam agafar un avió a Belem, a l'estat de Pará. Allà ens esperava un dels organitzadors de la VI Mostra de Ciències i Tecnologia de l'Escola Açaí, Gilberto Silva, que ens va guiar fins a la ciutat on es duria a terme durant la següent setmana aquesta fira científica, Abaetetuba.

La nit següent, amb Manel Belmonte, el nostre acompanyant de MAGMA, vam visitar la ciutat. Vàrem caminar fins a la plaça de l'església, on tot estava decorat i preparat per les festes en honor a la seva patrona, la Nostra Senyora de la Concepció.

Dilluns al matí vam tornar a sortir per visitar el mercat situat al port i altres carrers de la ciutat. Aquella mateixa tarda, vàrem anar al gimnàs on es duria a terme la mostra per muntar el nostre estant. A la nit vam assistir a la presentació de la fira, on un grup local va mostrar-nos el ball tradicional del país, la capoeira.

En els tres següents dies vam estar presentant el nostre treball al públic que venia a la fira. La nit del dimarts es va dur a terme una presentació cultural en la qual un grup de

--cali2copi

teatre ens va explicar algunes de les llegendes més conegudes de la zona.

La següent nit es va fer una activitat d'intercanvi cultural, en què la gent d'altres països o altres estats de Brasil mostrava balls, poemes, cançons i roba i menjar tradicionals del seu lloc de procedència. Uns nois de Perú van ballar una dansa típica, unes noies de Turquia van donar-nos a provar dolços turcs i ens van fer un ball tradicional del seu país, i un parell de mexicans ens van cantar una ranxera.

Dijous a la nit, vam tenir la sort de ser convidades a un sopar a casa de Gilberto, l'organitzador que ens havia rebut la primera nit. Allà vam poder provar alguns menjars típics, com la carn de capibara o yacaré, un peix anomenat Tucunaré que viu a l'Amazonas i un pastís fet de l'arrel d'un arbre d'aquella zona. Després del deliciós sopar,

vàrem anar a una festa luau organitzada pels col·laboradors de la fira.

L'últim dia ens van portar amb vaixell pel riu, un petit afluent de l'Amazonas de quatre kilòmetres d'ample. A la nit vam assistir a la cerimònia de premis i ens vàrem haver d'acomiar de totes les persones meravelloses que havíem conegut allà.

L'endemà ens vam aixecar a les tres de la matinada i vam marxar a Belem on vàrem agafar el vol fins a Fortaleza. D'allà vam anar a Recife, seguidament a Lisboa i per últim vàrem arribar a Barcelona.

Per nosaltres aquest viatge ha sigut una experiència vital inigualable i inoblidable, que ens ha donat no només l'oportunitat de visitar un lloc tan llunyà sinó també de conèixer persones increïbles.

Sara Lucena i Júlia Martín, 4t d'ESO

Futurs universitaris. Estades d'estiu a les universitats

Els alumnes de quart d'ESO i primer i 2n de batxillerat, aquest estiu, van poder treballar a les universitats com a alumnes. Des de les diferents universitats catalanes, se'ls van oferir diversos tallers o estades per poder acostar-se al món universitari. Tot seguit podem veure quin record o quins aprenentatges van treure de viure per uns dies com universitaris.

Aquest passat mes de juliol, sis dels alumnes que havien acabat 3r d'ESO van estar tres dies a l'Institut Químic de Sarrià. La Maria Hortigüela i el Brian Marín recorden que van assistir a unes xerrades sobre química, biologia, disseny per ordinador, mecànica i economia. El Joan Ot Marín va quedar sorprès per la visita a les instal·lacions. La Júlia Rodríguez destaca que van anar al laboratori per analitzar el seu ADN i la Sara Lucena, que van utilitzar una impressora 3D. L'Enric Rey recorda que volíem aprofundir més sobre física, informàtica i sobretot conèixer altres estudis. Tots sis ens expliquen que rebien classes teòriques i pràctiques i que aquesta estada els va fer adonar que els ajudava a saber què volien estudiar al futur.

A començament i finals d'estiu, es fan uns cursos dins del programa de l'UPF campus junior d'una setmana de durada per aproximar la Universitat i tot el seu entorn a estudiants de tercer i quart d'ESO i primer de batxillerat combinant la docència i la part pràctica. Es podia escollir entre diferents àmbits, ja sigui lletres, ciències, artístic, etc. Hi ha gran varietat i tots els cursos interessants. La Júlia Martín (4t ESO), la Maria Bach i la Júlia Calvet de primer de batxillerat van fer un curs de periodisme anomenat "Fem de periodistes" a la Universitat Pompeu Fabra.

La Júlia destaca que els van ensenyar a aprendre a escriure per als diferents mitjans de comunicació (fer un blog, gravar una notícia de televisió o fer un noticiari a la ràdio). La Maria i la Júlia expliquen que aquest curs

--cali2copi

donava als estudiants de batxillerat l'oportunitat d'endinsar-se dins el món de la informació durant aquella setmana. A part d'aprendre els conceptes teòrics bàsics de la professió, vam endinsar-nos en el món de la televisió, visitant diferents platós que té incorporats la universitat, fent pràctiques com a corresponsals per una cadena televisiva i visitant estudis de televisió.

També vam poder fer el nostre propi programa de ràdio i assistir-ne a un en directe, veient tot el muntatge que aquest duia al darrere. A més, en petits grups, vam aprendre a fer entrevistes i a redactar tota aquesta informació en un blog que havíem creat i configurat nosaltres mateixos. Totes tres consideren que va ser una experiència molt enriquidora i diferent. Les activitats que es fan són molt interessants i entretingudes i et fa veure la dinàmica d'una universitat per així anar-hi més preparat en un futur. Els va servir per saber què volen estudiar i, a més, és una oportunitat única per conèixer gent de diferents llocs de Catalunya.

Altres alumnes que enguany fan segon de batxillerat també van poder estar a les instal·lacions universitàries. Una d'aquestes estades pertany al programa Argó de la UAB.

Van poder gaudir d'aquestes a diferents facultats el Biel Castaño (matemàtiques), l'Eduard Mauri (física), el Guillem Pérez (química) i la Maria Ollé (turisme). El Biel comenta que l'estada li va permetre veure un estudi més proper de les matemàtiques mitjançant petits reptes intel·lectuals i aplicar-les a fets quotidians. L'Eduard remarca que va poder realitzar experiments d'òptica. A més a més, va poder visitar altres departaments com el de mecànica o electrònica. En canvi, el Guillem P. va poder utilitzar diferents microscopis de l'ICMAB i fer pràctiques. D'altra banda, la Maria Ollé va estar a l'Hotel Campus i als apartaments, en els quals va veure tot l'equip que hi ha darrere d'aquests i com funciona una empresa. Havia de portar una vestimenta especial i, fins i tot, realitzaven les reserves, cobraven les entrades i sortides, entre d'altres.

cali2copi--

A la universitat Ramon Llull (Blanquerna) l'Albert Dorca i el Guillem Bernal (2nBAT) van fer activitats d'infermeria, nutrició i dietètica, fisioteràpia i farmàcia El Guillem B. remarca que va poder usar el materials dels estudiants de la facultat. D'altra banda, l'Albert va trobar interessant fer pràctiques de disseccions amb un simulador virtual, fer primers auxilis o cuinar plats amb pocs greixos.

L'estada de la Clàudia Río (2nBAT) sobre biologia molecular a la Universitat Pompeu Fabra i al Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona li va permetre resoldre un enigma experimentalment amb processos utilitzats per la policia com l'anàlisi de l'ADN. En canvi, el Roger Conesa va participar a un campus d'excel·lència internacional a Oviedo. Va realitzar un programa d'electrònica, relacionat amb la biologia. Tots dos coincideixen que ha estat una oportunitat per a definir el seu futur.

El programa "Bojos per la ciència" de la Fundació La Pedrera va permetre a l'alumna Marta Llagostera poder participar els dissabtes a "Bojos per les matemàtiques". Aquesta experiència li ha permès tenir una visió més real i global de què suposaria estudiar i dedicar-se a les matemàtiques. Considera que li ha aportat tant coneixements com experiència i conèixer companys amb els mateixos interessos.

Tots han valorat positivament el fet de viure amb altres companys a les universitats i ressalten que els ha permès conèixer diferents graus i descobrir si els interessen per als seus futurs estudis. També els ajuda a orientar-te cap a un futur pròxim i els va fer reflexionar sobre el que realment els apassiona.

Us animen a gaudir d'un estiu diferent.

Les noies i la tecnologia, compatibles?

“Aquest any ha crescut el percentatge de noies al tecnològic”. Amb aquestes paraules va iniciar la nostra primera classe de tecnologia al Batxillerat. Ens va sorprendre aquella manera de donar-nos la benvinguda, però en part tenia raó, ja que només érem cinc noies de 19 totals a la classe. Va ser llavors, quan ens vam preguntar: per què el mateix tutor queda sorprès veient aquella quantitat de noies a la seva aula? Perquè sempre ha estat un nombre reduït de noies les que escollim la tecnologia com a matèria optativa?

Aquest dubte el vam portar tot el dia al cap i finalment vam trobar un moment per a parlar-ho entre nosaltres. Vam arribar a la conclusió que a vegades la societat condiona les persones segons el sexe, i la tecnologia n'era un cas.

Encara que aquest tema de classificar els oficis segons la sexualitat s'hagi resolt fa

temps, encara queden petites taques, ja que quan una noia diu que està cursant batxillerat tecnològic per centrar-se en una enginyeria, la gent comenta que aquest àmbit és més freqüent en nois. Tot i que ara puguem estar pensant que això no és cert, hi ha exemples més simples, com el fet que quan som petits als nens sempre se'ls compren cotxes, videoconsoles i d'altres aparells similars per jugar, mentre que a les nenes sempre se les associa amb les nines o 'cuinetes', amb el rosa en comptes del blau. I això tampoc ha de ser així, ja que el futur depèn del que es realitzi al present.

S'ha de tenir en compte que la màquina perfecta no existeix, que una dona pot tenir els mateixos errors que pot tenir un home, però que, potser amb els aspectes positius d'ambdós sexes, treballant junts, sí que podem obtenir aquella màquina perfecta que desitgem, sense cap pèrdua, sense discriminació.

Per tant, si ets una de les nostres, que sent inquietud per saber-ne més, de la tecnologia, i vols incorporar-te en aquest món, ajuda'ns a demostrar que la tecnologia no és cosa només de nois!

Atentament, les noies de Tecno. Samya Nogales, Michelle Estupinya, Clàudia Pérez, Lorena Valcárcel i Maria Aguilar

La USEE, un lloc per aprendre

La USEE és una aula on hi ha alumnes de 2n C, 2n D i 1r D que els costa aprendre. Algunes hores treballem amb els companys de classe i algunes hores treballem a la USEE. Les professores que treballen amb nosaltres quan estem a la USEE són la Gemma, la Isabel i la Magda. A la USEE fem mates, català, castellà i anglès.

Grup USEE. Curs 2015-2016

La primera hora de cada dia fem competència social i comunicativa. Comencem el dia fent una relaxació, posant la data i apuntant l'horari de cada grup a la pissarra. Ens ajuda a organitzar-nos i a saber a quina aula hem d'anar a cada hora. El que resta de les primeres hores ho dediquem a fer diferents coses: parlem del cap de setmana, treballem educació per la salut, treballem vocabulari, fem tutoria dins la USEE per solucionar si tenim algun problema, repassem assignatures...

També fem una optativa on repassem les coses que hem treballat a les classes de naturals, socials i tecnologia. En aquestes matèries treballem amb els nostres grups de 1r D, 2n C, 2n D.

Mural del Neolític. Curs 2014-2015.

Quan anem al grup gran les professores de la USEE també ens acompanyen per ajudar-nos a treballar i també les podem avisar si no entenem alguna cosa. A la USEE quan tenim algun examen, repassem el que entrarà i algunes vegades fem murals per entendre millor el que hem treballat. Aquests murals els presentem al grup classe i, encara que ens fa una mica de vergonya, ens agrada fer-ho.

L'any passat per Nadal vam decorar el vestíbul de l'institut. Vam retallar figures en forma d'estrelles, espelmes i arbres de Nadal. Aquestes figures les vam penjar de tres en tres en fils daurats i vam penjar els fils al sostre. Va quedar tot el sostre ple de figures. També vam agafar unes quantes cartolines i amb cada cartolina vam fer una lletra; totes les lletres juntes deien "BON NADAL". Cadascú va pintar la lletra amb el color que més li agradava. Aquestes lletres les vam enganxar a consergeria i així quan entraves a l'institut, era el primer que veies. Ens va agradar fer-ho, tothom ens va felicitar.

També ens vam posar en contacte amb uns nois i noies d'una USEE del Vendrell, ens vam intercanviar els correus electrònics i ca-

da dilluns ens escrivíem i ens explicàvem el que havíem fet el cap de setmana.

L'any passat vam fer hort amb uns alumnes de 4t i vam plantar tomàquets, pebrots, maduixes, enciams de diferents tipus, albergínies, pastanagues... Ens agrada l'hort perquè és una hora diferent; en lloc d'estar a l'aula estem al pati, treballem amb les eines i veiem com creixen les plantes, com surten les flors i com les flors es converteixen en fruits. Ho vam passar bé perquè rèiem amb els companys de 4t.

A l'hort amb els companys de 4t. Curs 2014-2015.

Aquest any, per la castanyada hem fet un taller de panellets. el dimecres vam fer-los i la Montse del bar ens els va coure al forn. I divendres els vam vendre a qui ens els volia comprar. Uns fèiem de venedors, els altres fèiem de caixers, uns reposàvem els panellets, uns altres anotàvem les comandes i uns altres calculàvem el que s'havia de pagar i el canvi que s'havia de tornar. Els panellets que van sobrar ens els vam menjar, estaven boníssims. Els diners que vam recollir els hem guardat per fer un altre taller.

Venda de panellets. Curs 2015-2016.

També hem participat en la setmana de la ciència. hem pintat un drac de color blau i els professors del seminari de física i química l'han enganxat en una cartolina, l'han retallat i l'han muntat. Està a sobre una guixeta i si el mires, et segueix i mou el cap.

Drac -il·lusió òptica- per a la Setmana de la Ciència. Curs 2015-2016.

Ja veieu que ens ho passem molt bé, però dins la USEE també tenim els nostres càstigs i expulsions. Algunes de les normes de la USEE són: no riure a classe quan no toca, no fer el RUC a classe, demanar el torn de paraula, no insultar els companys, no posar-se en la vida dels altres, no jugar a classe, tractar bé els companys, no contestar malament als professors. Si no complim les normes, ens fan fora de classe com a la resta de companys de l'institut.

Com veieu, a la USEE fem moltes coses i venim per treballar i aprendre. És per això que no ens agrada que alguns companys i companyes es riguin de nosaltres; cadascú té les seves dificultats, tots tenim el nostre què.

Hem fet una entrevista a la Gemma Soldado tutora i professora de la USEE i a la Isabel Rodríguez que també és professora de la USEE. Hem decidit fer l'entrevista a aquestes

professores perquè són les que passen més hores amb nosaltres.

Quants anys portes a les USEE?

I: Aquest és el segon any que treballo en una USEE, abans treballava en un altre institut amb alumnes en situació de risc social.

G: Aquesta és la tercera USEE en què treballa. He estat en tres instituts diferents. En total, aquest és el cinquè any que estic en una USEE.

Per què vas decidir treballar en una USEE?

I: A l'institut on treballava havia coincidit amb la Gemma. Ella em va proposar de treballar una altra vegada amb ella a la USEE i aquí estic.

G: Doncs la veritat és que no ho vaig decidir, em va tocar treballar a la USEE. Estava fent substitucions i em va tocar una substitució molt llarga en una USEE i després ja em vaig quedar allí.

Com es comporten els alumnes de la USEE?

I: Hi ha dies per tot, però generalment bé.

G: Una mica de tot, a vegades es porten molt bé i és molt divertit treballar amb ells i a vegades es barallen i tenen els seus petits conflictes.

Prefereixes estar a la USEE que al grup ordinari?

I: M'agrada treballar en ensenyament tant és que sigui a la USEE o en grup ordinari.

G: M'agraden les dues coses, m'agrada molt treballar a la USEE i també m'agrada molt treballar amb els meus companys al grup ordinari.

Poseu deures als alumnes de la USEE? Els fan?

I: Sí, normalment els fan; si no, ja saben que tenen un negatiu...

G: Sí, sí que els posem deures, potser no molts però intentem que sempre tinguin alguna feina per fer a casa. Algunes vegades els fan i algunes vegades no, però la veritat és que treballen bastant.

Els professors teniu deures?

I: Molts, la nostra jornada no s'acaba a l'institut. Sempre hem de preparar material adequat per a cada un dels alumnes.

G: Ui, els professors en tenim molts de deures. Quan estem a casa, sempre tenim coses de la feina per fer.

Quina experiència t'aporta estar amb els alumnes de la USEE?

I: Una experiència molt positiva. Penso que tots tenim coses per ensenyar i per aprendre.

G: Per a mi és una experiència molt xula perquè és com si t'haguessis de reinventar cada dia.

A vegades "t'agobies" a la USEE?

I: Tot depèn del comportament dels alumnes. A mi m'agrada que es portin bé entre ells, sempre els dic que som com una família, però a vegades hi ha malentesos.

G: Doncs a vegades sí, sobretot quan els alumnes es barallen i es fa difícil que s'entenguin.

T'agrada fer esport?

I: Sí, m'agrada sortir a córrer.

G: M'agrada l'esport, però no el practico, no tinc temps.

Què fas quan estàs a casa teva?

I: Moltes coses...: la feina de casa, cuidar dels meus fills, preparar material per a la feina, etc.

G: Faig de mare, tinc dos fills petits que tenen 3 anys, així que sempre estic ocupada.

També hem entrevistat al Daniel Margarit, professor de socials i tutor de 2n C. L'hem escollit perquè porta dos anys amb nosaltres. És un bon professor i ens ajuda quan el necessitem.

Havies treballat abans amb nens d'una USEE?

No, mai. Aquesta és la primera vegada que treballo amb nens d'una USEE. L'any passat, perquè es va iniciar el projecte aquí a l'institut i aquest any.

Quina diferència hi ha entre estar sol amb els teus alumnes i estar amb un altre professor?

Per a mi no resulta cap problema. Quan hi ha un altre professor a classe a mi no em resulta cap interferència, som persones iguals, amb tasques diferents però que compartim el mateix espai i encara que no ho sembli també compartim els mateixos alumnes.

Es comporten bé els alumnes de la USEE?

Jo crec que a les meves classes sí. Podria dir que són bastant treballadors, a vegades m'agradaria que preguntessin més i que tinguessin més dubtes i me'ls diguessin, però en general estic molt content.

Perquè vas decidir ser professor de socials?

Perquè jo vaig estudiar la carrera d'història, era el que més m'agradava fins i tot quan anava a l'escola. Un cop vaig acabar la carrera, vaig tenir diverses possibilitats i al final em vaig decidir per l'ensenyament que també m'agradava molt.

T'agradaria ser professor de la USEE?

Doncs no m'ho havia plantejat mai, però si és amb alumnes com vosaltres segur que sí.

Has sigut professor d'una altra assignatura? I et va agradar l'experiència?

Aquí a l'institut els professors que som tutors de 1r d'ESO a part de donar la nostra matèria hem de fer una matèria més, i jo normalment agafo la de català. L'experiència sempre ha estat molt positiva i en el departament de català sempre m'han ajudat molt.

Poses molts deures?

Alguns diuen que sí, però jo sempre penso que poso els deures que necessiteu. Si s'aprofiten molt les classes, normalment, hi ha menys deures; i si no s'aprofiten les classes, n'hi ha més.

Quin tema de socials t'agrada més explicar?

M'agraden molt els temes de 4t d'ESO. Jo vaig estudiar sobretot l'època contemporània. No vol dir que per exemple, aquest any a 2n estem estudiant Roma i l'Edat Mitjana i no vol dir que no m'agradi, però si haig d'escollir em quedo amb temes més actuals, més propers a nosaltres.

Tens temps lliure o passes tota la tarda corregint?

De temps lliure en tinc poc. Intento fer tot el que he de fer aquí a l'institut i a casa, tot i que n'hauria de fer, moltes vegades no puc perquè tinc una nena de 4 anys que sempre vol jugar, sempre vol anar al parc...

Què t'agrada fer fora de l'institut?

Doncs, per exemple, m'agrada fer excursions per muntanya, m'agrada anar a córrer. I quan tinc més temps, sobretot a l'estiu, llegir tot allò que no he tingut temps de llegir durant l'any. I fer puzles, puzles grans, de dos mil peces o més.

Per acabar el reportatge, hem entrevistat a la Valentina Ameijenda, una exalumna d'una USEE de Viladecans.

Quants anys tens?

Tinc 17 anys.

Què t'agradava més de la USEE?

Que m'explicaven les coses millor que a la classe normal.

Què és el que més et costava?

Em costaven molt les mates i l'anglès.

Vas fer amics a la USEE?

Vaig fer molts amics a la USEE.

Fèieu hort?

Vam fer un hort, hi vam posar verdures.

Què t'agradava més, estar a la USEE o el grup ordinari?

M'agradava estar en els dos grups.

Has seguit estudiant? Què has estudiat?

Sí, he seguit estudiant. L'any passat vaig fer un PQPI d'informàtica i ara estic estudiant el títol de l'ESO.

Ara ja saps que és per nosaltres la USEE, i per a tu?

Antoni Bonet
Brian Marín

Reflexionem sobre la violència de gènere

Existeixen diferents tipus de violència de gènere. El tipus de violència més coneguda és la violència física, en la qual una persona provoca lesions físiques a una altra persona conscientment. Tot i ser la més coneguda, no és l'única que n'hi ha. També trobem violència psicològica que bàsicament és menysprear o desprestigiar a l'altra persona utilitzant insults o amenaces. Un altre tipus de violència de gènere és la sexual, en la qual

una persona agredeix sexualment una altra quan aquesta no vol.

Pensem que la violència de gènere passa lluny de nosaltres, però no és així. Sense adonar-nos-en, al nostre dia a dia es produeixen diverses situacions en les quals actuem o veiem violència de gènere, però no ens n'adonem ja que estem acostumats a veure-ho com una cosa normal i, d'aquesta manera, estem contribuint a l'extensió d'aquest fet.

Avui dia hi ha moltes actituds quotidianes que, encara que no ho sapiguem, estem utilitzant un punt de vista en el qual l'home és "superior" a la dona. Algun exemple són algunes expressions vulgars que a vegades utilitzem.

Gerard Sancho

Quan som petits, depenent si som nois o noies, hem de fer unes determinades activitats o una mena d'actituds que se'ns imposen sense adonar-nos-en. Si som nois ens ha d'agradar l'esport, el nostre color preferit ha de ser el blau o vermell, ens ha d'agradar jugar amb cotxes o amb guerrers; en canvi, si som noies ens ha d'agradar el color rosa o lila, ballar i jugar amb nines... Quan algú fa o actua de manera diferent a la resta, és vist com una persona estranya i diferent.

Nosaltres, com a redactors de la revista estem totalment en contra de tots aquests fets esmentats i pensem que s'haurien de canviar

certes actituds i maneres d'actuar envers a les persones, ja que tots som iguals, i ningú és menys ni més que ningú. D'aquesta manera, molts dels actuals problemes relacionats amb la violència de gènere, s'acabarien i hi hauria més igualtat entre les persones.

Optativa teatre, 1r d'ESO

Júlia Rey

Pilot d'avió

Sec a la butaca i obro la revista. Repasso l'índex amb el dit fins que trobo un article que sembla interessant. Començo a llegir:

<<Des que era ben petita la Carla López havia volgut ser pilot d'avió i havia imaginat com de feliç seria volant per tot el món. Tenia molt clar què volia fer i pensava que podria superar qualsevol obstacle que trobés en el camí cap al seu somni.

Un matí, a classe, el professor va preguntar a tots els alumnes què els agradaria ser quan fossin grans. Quan va arribar el torn de la Carla, ella va contestar emocionada que volia ser pilot d'avions. El professor li va somriure i un nen des del fons de la classe va dir:

- Però si ets una nena.

La Carla es va quedar de pedra. Què volia dir aquell nen amb allò? No importava si era una noia; això no seria un problema per a ser pilot. Així que es va oblidar del comentari d'aquell nen.

Anys més tard, quan ja anava a l'institut, a classe van parlar-los sobre la desigualtat entre els gèneres. La Carla escoltava seriosament, però per dins pensava: "Desigualtat? Però si estem al segle XXI! Els homes ja no tenen més drets que les dones".

En una altra classe, la seva professora es va interessar per a saber què els agradaria ser als seus alumnes. La majoria va contestar que no ho sabien encara, així que quan la Carla va respondre que ella ho tenia molt clar tota la classe la va escoltar mentre deia que volia ser pilot.

Uns nois darrere seu van riure per sota del nas mentre la professora la felicitava per tenir-ho tan clar. La Carla es va sorprendre un

cali2copi--

altre cop per la reacció dels seus companys. No entenia com algú podia realment pensar que una noia no podia ser pilot i es va prometre que ningú li faria canviar d'idea.

Però durant els anys va haver de suportar molts comentaris i rialles cada cop que deia què volia ser. Alguns van arribar a fer-la dubtar, però al final ella es va mantenir ferma i va seguir els seus somnis. Va treure's el títol de pilot, ara convençuda de que realment no importava el seu sexe, i va començar a buscar feina.

Era el dia de la seva primera entrevista. Estava molt nerviosa, tot i que sabia que estava perfectament qualificada, ja que havia fet diferents cursos per estar preparada. Quan va arribar a l'edifici on es duria a terme l'entrevista, li van demanar que esperés en una petita sala. Allà es va trobar a un dels companys amb els quals s'havia graduat, l'Àlex. A ell el van fer entrar primer i la Carla es va obligar a tranquil·litzar-se. Ara estava encara més segura que era una molt bona candidata, sobretot després de parlar amb el seu company i veure que ella estava millor qualificada. Així que quan la van cridar a ella va caminar segura fins a la petita habitació. Va seure, va respirar profundament, i l'entrevista va començar. Mitja hora més tard va sortir d'allà ben contenta, segura que l'agafarien.

Una setmana després, l'Àlex li va trucar. Li havien donat la feina! La Carla no s'ho podia creure. El va felicitar i a continuació va trucar a l'empresa. Quan va aconseguir que li passessin al que havia estat el seu entrevistador li va preguntar enfadada perquè no li havien donat el lloc si estava millor qualificada i aquest li va contestar que ho sentia molt però que preferien a un pilot que a una pilot. La Carla es va quedar bocabadada. Va penjar i va seure. El que havia escoltat des que era

petita era veritat. No podia creure que hagués estudiat tots aquells anys per a res. Va entrar a Internet disposada a explicar al món el que li havia passat. Però llavors va veure una pàgina on una enginyera explicava que li havia succeït el mateix. Va llegir-ho i al final de la pàgina va veure que aquesta noia havia escrit un número. La Carla hi va trucar, curiosa per saber de qui era el número. Li van contestar des de l'Institut de la Dona. Allà va explicar el seu cas i la van informar que ho podia denunciar.>>

Passo pàgina disposat a seguir llegint però em trobo amb un article sobre París. Ja està? I què passa amb la Carla? Va aconseguir ser pilot? Guardo la revista pensant que mai ho sabré quan escolto la veu que surt dels altaveus:

<<Bon dia, els parla la seva pilot, la Carla López.>>

Júlia Martín

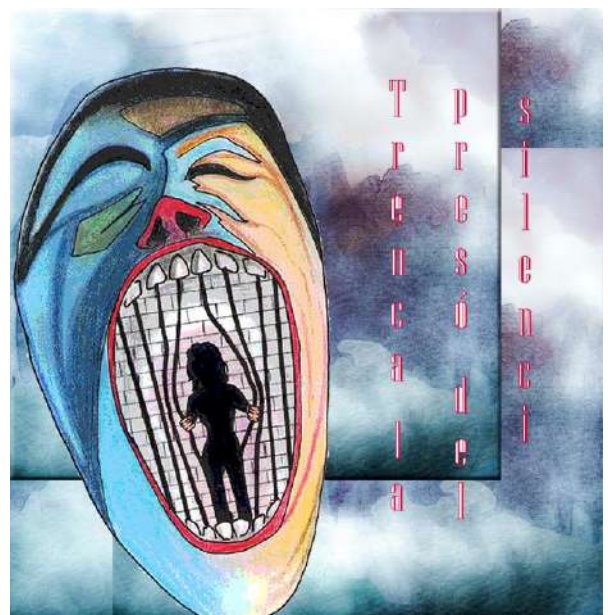

Tanca els ulls

Seu. Tanca els ulls, petita. I deixa't portar per tots i cada un dels detalls que et descriuré. Intenta fer-te a la idea de tot. Que no et passi res per desapercebut. I, de mica en mica, ves construint a la teva ment el que intentaré transmetre't. Comença imaginant-te el nostre planeta, per no anar massa lluny. La terra. Amb la seva natura, els seus núvols, els seus habitatges, les seves platges, els seus silencis i la seva fressa. També amb els seus animals, les seves faroles, la seva foscor, el seu menjar, la seva aigua i les seves persones. Ara imagina una ciutat. Sí, sí, la ciutat que vulguis. Nova York, si vols. Probablement estiguis projectant una gran avinguda, plena de botigues. O, potser un carreró del barri més fosc. Tant se val. Però vull que hi figuris una casa en construcció. Amb quinze dones col·locant les bigues de la segona planta i unes altres quatre instal·lant la cananada d'aigua a pressió. Al carrer paral·lel hi ha un supermercat. Un dissabte al migdia, ple de bat a bat. I són homes els que majoritàriament, amb llistes interminables a les mans, fan la compra. Dos d'ells amb carrets de nens petits. Se'ls veu amb moltes ganes d'arribar a casa, vull que ho tinguis en compte. A les nou caixes hi ha atenent vuit nois, la majoria jovenets i ben plantats, i una noia rossa bastant estirada. A la dreta s'hi troba

un bloc de pisos. Blanc, gris, modern o com a tu t'agradi. A la primera planta hi ha un home d'uns cinquanta anys, amb poca paciència, cuidant els seus bessons que acaben de néixer mentre prepara uns canelons i mongeta tendra abans que arribi la seva dona, de treballar a la fàbrica. I a la segona planta hi ha una noia que s'està acabant d'assecar el cabell perquè en menys de dues hores ha d'agafar el cotxe per anar al servei militar, ja que fa torn de tardes. A la cantonada del mateix carrer hi ha una floristeria. Venen flors precioses, realment. Hi pots comprar una orquídia, i si ho vols, et preparen un ram de margarites. Ho porten dos germans, els quals han tingut el negoci tota la vida. Dos carrers a la dreta hi figura una plaça molt gran. Al bell mig hi ha, a part de molts coloms a punt d'emprendre el vol, infants. Dos d'ells juguen a nines i un altre sembla molt feliç amb la cuina de joguina que li acaben de regalar. I en un banc seuen tres nenes de quatre o cinc anys que descansen després de jugar amb cotxes amunt i avall.

Laura Roig

Carlos Trillo

cali2copi--

Desenllaç *no-final*

Els teus ulls: els núvols,
el teu dolor: el Sol.
El vermell de la teva mirada
recorda al crepuscle, l'odio.

La vostra dansa és un mar,
Immarcescibles les ones de recança,
Desgraciadament efímeres les de
letícia:
marea descomunal de sofrença.

Vull ser el far que t'il·lumini,
vull ser el port de la clemència.
No sóc ningú ara com ara,
ets seva, tu ho permetes.

Crido la còlera divina,
reprovaçió eterna per a la teva
eloquència,
que poc a poc li arranca l'existència.

Maleïda limerència la teva,
que impedeix el vol de l'èider:
la teva llibertat.

No visitis l'Empiri encara,
hi ha esperança, hi ha solució.
Aguanta.

Marc Pau Knijff Massip
1r de Batxillerat, A

Raquel Bernabeu

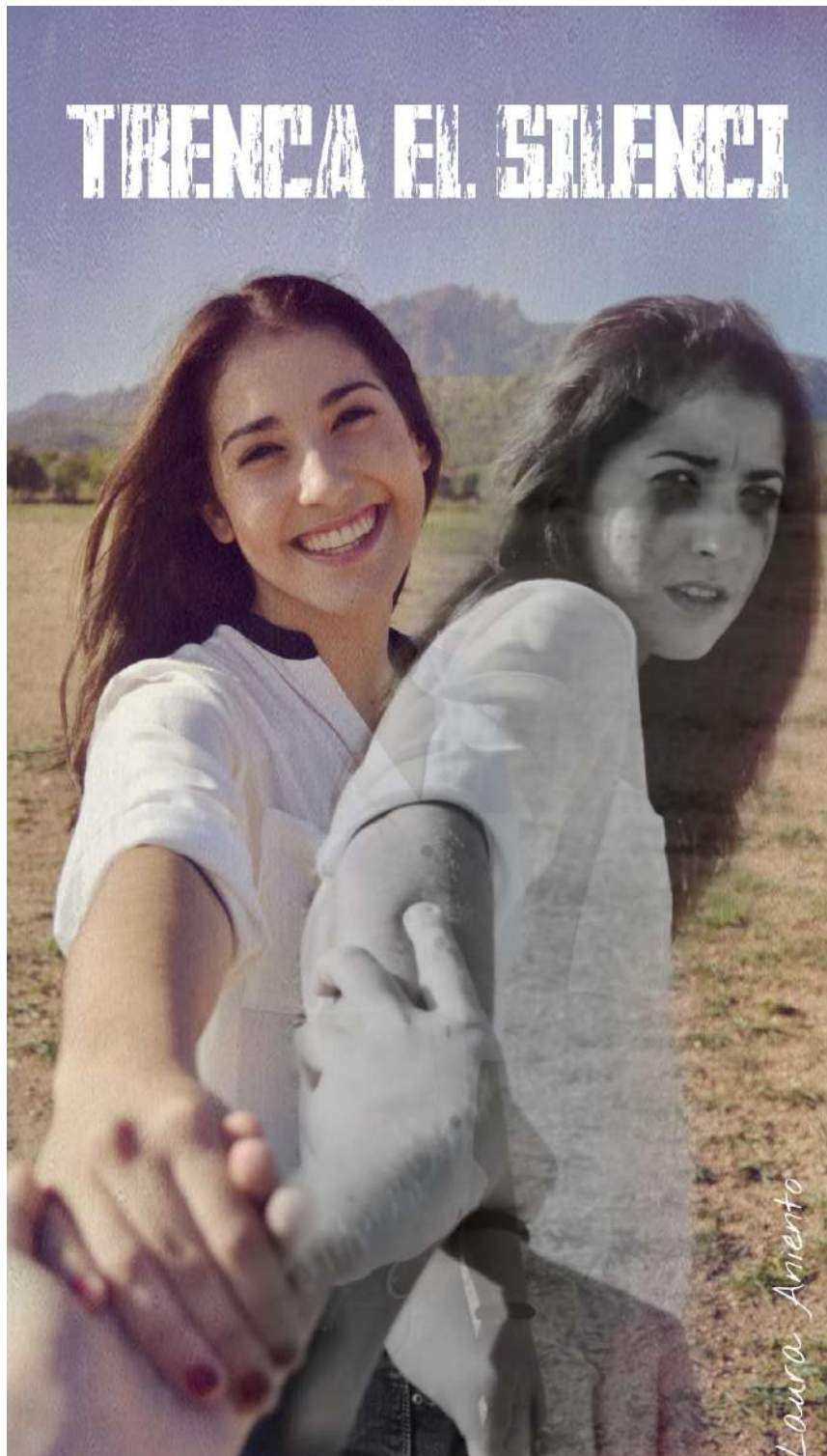

Mireia Pérez

Maria Castro

--cali2copi

Laura Aniento

asseguts a la butaca--

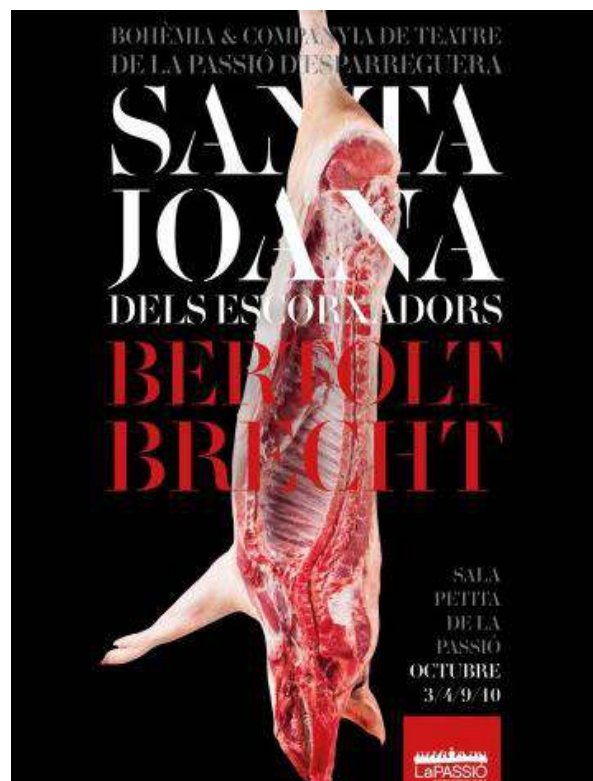
Santa Joana dels escorxadors

Anem a la preestrena

L'acció de l'obra se situa en el Chicago dels anys 20 i 30, quan un gran empresari de la indústria de la carn comença a especular per fer-se amb el monopoli de la indústria. Durant el procés deixa a milers d'obres i treballadors sense feina i en una situació molt precària, de mateixa manera que els ramaders i altres empreses que depenien d'ell.

En aquesta situació convulsa una dona jove, la Joana, intenta ajudar la gent que viu en aquesta situació. Però en veure que l'organització religiosa i benèfica a la qual pertany no fa el suficient per solucionar-ho, decideix abandonar-la i intentar pel seu compte estovar el cor dels empresaris capitalistes, perquè normalitzin el mercat i els treballadors retornin als seus llocs de treball. Tot i això, els treballadors organitzen una vaga que acaba violentament. Finalment el Mauler (l'empresari) decideix sanejar el mercat i la situació torna ser la inicial, encara que la Joana mor a causa d'una malaltia.

L'obra es tracta d'una profunda crítica al sistema capitalista de l'època, en el qual els empresaris especulen en el seu benefici sense pensar en les conseqüències que això pot tenir en els seus treballadors i en la societat. També reflecteix la maldat de les persones moltes vegades exterioritzada a causa d'una situació crítica. Entre tota aquesta maldat apareix un àpex de bondat i esperança en la figura de la Joana, que aconsegueix treure la part bona de cada persona i una mica de caritat als més arrogants.

En l'àmbit escènic, cal remarcar la bona organització de l'escenari, que permet, mitjançant un decorat molt senzill, crear escenaris diferents sense gaire dificultat i d'aquesta manera donar un gran dinamisme a l'obra. Els personatges estan ben caracteritzats i el vestuari és adequat. Un aspecte molt positiu és que la música és en directe i que els músics que la interpreten participen i interactuen dins l'obra com a personatges secundaris.

En conclusió i en la meua opinió, *Santa Joana dels Escorxadors* és una obra interessant que fa reflexionar sobre el model capitalista i egoista en el qual es basa la societat. L'escenificació és molt correcta amb aspectes sorprenents com la constant interacció dels personatges amb el decorat. Finalment, per entendre bé l'obra, cal estar mitjanament informat sobre la situació i el context on està situada; si no, pot arribar a ser una mica densa.

Pau Ortega, 2n de batxillerat A

--asseguts a la butaca

La imaginación del futuro

Títol: La imaginación del futuro

Autor: La Re-sentida

Direcció: Marco Layera

Producció: Nicolás Herrera

Una jove companyia xilena ens mostra de forma molt teatral la història del seu país, una història que és relativament recent. Ens explica la història de Sandro Allende, un president que té l'aigua al coll, que ha perdut totalment el control sobre el seu país i que no sap com recuperar-lo.

Aquesta jove companyia ens vol fer reflexionar sobre el present explicant-nos la història del seu passat, com després de la Guerra Freda i d'una gran crisi econòmica tot s'escapa de les mans del president i finalment com arriba el cop d'estat de Pinochet. Aquesta representació una mica passada de voltes sobre un fet que realment va passar fa reflexionar i molt sobre la nostra societat.

Tota l'obra està representada dins del Palau de La Moneda, que de forma molt gràfica ens ensenya com va caient, com el president es va apagant i com els seus ministres l'acaben representant amb un titella per explicar al seu país el que està passant.

Així doncs, aquests autors aconseguixen que l'espectador quedi atrapat i visqui la tensió, la por, el no saber què fer perquè ningú sap què passarà o com acabarà.

Maria Hortigüela, 4t E

Tinc un secret

Un llibre ple d'emocions

Tinc un secret. El diari de Meri és una història explicada des del punt de vista de la protagonista i personatge narrador: la Meri, la noia més tímida del Club dels Incompresos, que es mostra indecisa i confusa en la seva pròpia història.

A mesura que avança la seva història, la Meri cada vegada té les idees més clares, però també sorgeixen nous problemes. Aquest llibre està escrit en el present que viu la pròpia protagonista amb les seues amics del Club dels Incompresos anomenats: Ester, Raúl, Valeria i Bruno. No només són problemes personals de la protagonista, sinó que a més, també, les seves millors amigues tenen problemes que són massa grans per una sola persona. *Tinc un secret. El diari de Meri* ens mostra l'evolució d'una noia insegura i confosa a una noia més decidida i clara.

L'autor d'aquest llibre ple de d'emocions s'anomena: Francisco de Paula Fernández González, més conegut amb el pseudònim de Blue Jeans, un autor especialitzat en novel·les per a joves. Aquest llibre va lligat d'una trilogia anomenada *Bon dia, princesa*. *Tinc un secret. El diari de Meri* és el punt i final d'aquesta trilogia.

Maria Stoian, 4t E

asseguts a la butaca--

El corredor del laberint: les proves

Aquesta tardor s'ha estrenat als cinemes *El Corredor del Laberint: Les Proves*, produïda per 20th Century Fox. La pel·lícula, de 132 minuts de durada, explica com en Thomas (Dylan O'Brien) i els seus amics Minho (Ki Hong Lee), Newt (Thomas Brodie-Sangster) i Teresa (Kaya Scodelario) fugen de C.R.U.E.L. amb alguns altres companys poc després d'aconseguir escapar-se del laberint. Però el món exterior no s'assembla gens al que ells havien imaginat. Les ciutats estan devastades i les persones que viuen en elles infectades pel "Centelleig", una malaltia que omple el cos de llagues i fa perdre completament la raó als afectats.

Està basada en el llibre de l'autor nord-americà James Dashner, tot i que Wes Ball, director de la pel·lícula, ha afirmat que la història no segueix el mateix fil d'esdeveniments. Coincideixo amb ell en el fet que no explica el mateix que el

llibre, encara que m'hauria agradat molt que ho hagués fet. Tot i això, crec que és una bona pel·lícula, sobretot pels amants de l'acció, amb molts fets inesperats i que no et permetrà apartar els ulls de la pantalla.

Júlia Martín Pascual, 4t E

Regresión

Un final sorprenent

Regresión és el nom de la nova pel·lícula que ha estat dirigida per Alejandro Amenábar. Es va estrenar als cinemes el 2 d'octubre del 2015.

És una pel·lícula de suspens i està ambientada en els anys noranta. Acusen un home d'haver abusat sexualment de la seva filla, però ell diu que no recorda res. Però acaba admetent que és culpable encara que ha oblidat el que va passar. Un psicòleg l'ajuda perquè recordi alguna cosa i a poc a poc ho aconsegueix, però els mitjans locals no descarten que hagi estat una secta satànica.

Aquesta pel·lícula et manté tota l'estona amb intriga ja que moltes vegades sembla que el cas ja estigui resolt però surt una nova pista que fa que hagi de tornar a començar des del

--asseguts a la butaca

principi. Al final, Amenábar fa un gir a la pel·lícula que et deixa molt sorprès.

Hi participen actors com Emma Watson, Ethan Hawke, David Thewilis, Devon Bostick, Dale Dickey, Aaron Ashmore, Lothaire Bluteau i David Dencik, gràcies als quals la pel·lícula té millor qualitat.

Paula De Aróstegui Sirvent, 4t E

Lluís Soler es transforma en Vinyoli en un monòleg excel·lent

Semblava que el propi Vinyoli li hagués explicat detalladament com havia de recitar-lo.

El divendres, 27 de novembre de 2015, vam tenir la sort d'anar a veure, al Teatret d'Esparreguera, "Vinyoli per Vinyoli" amb Lluís Soler, un actor català reconegut per la seva gran qualitat.

Des que va començar l'obra, tothom ja sabia que seria tot un espectacle, que davant nostre hi havia tot un mestre. No sabíem del cert què era exactament el que anàvem a veure, cosa que va contribuir a l'impacte que va

suposar per nosaltres aquest monòleg. Va començar molt directe, però amb una breu i subtil presentació per posar-nos en context, i a partir d'aquí, va tractar tots els temes que tocà Vinyoli en la seva poesia: el sentit de la vida, la paraula, l'erotisme d'aquesta, la mort, etc.

Hem de destacar la facilitat que mostrava l'actor mentre ens oferia un monòleg que el transformava en Vinyoli, a voltes sota l'aparença d'una lectura despallada i directa, superba. I tot, amb una trista cadira, una taula, un focus i un llibre, pocs moviments, però molt mesurats.

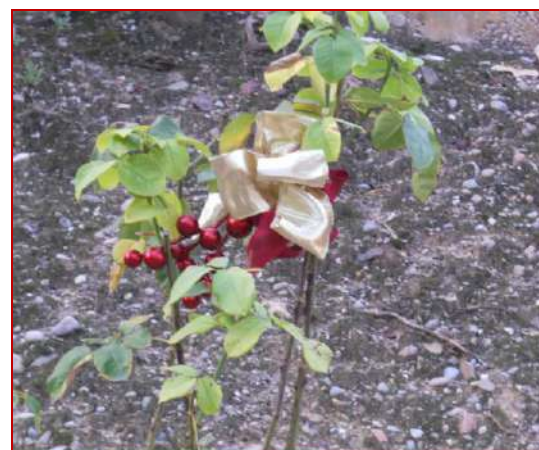
Ens va fascinar el moment en què va començar a recitar el poema "*El bany*", un del pocs poemes que, amb el nostre humil coneixement sobre l'obra de Vinyoli, vam poder distingir. Semblava que el propi Vinyoli li hagués explicat detalladament com havia de recitar-lo. La musicalitat que li donava i el to amb què ens explicava aquest episodi amorós era realment apassionant. Així vam entrar dins del cicle presentat per Soler, que finalitzà tot recitant el mateix amb el que havia començat la representació, lligant-ho tot discretament i màgica

El generós recital acabà amb una traducció que Vinyoli va fer d'un poema de Rilke: "Apa-ga aquests ulls meus: no deixaré de veure't..."

Finalment vam gaudir d'una conversa molt interessant amb Lluís Soler en la qual vam compartir idees i sensacions, tot relacionat amb la poesia i amb la vida d'un poeta. De què vam parlar? De metre, de dicció, de poesia... Una classe magistral de veritat.

Adrián Martín i Marc Pau Knijff, 1r BAT

--ara ve Nadal

El claustre de professors,
el personal no docent i
l'associació de mares i pares de l'Institut El Cairat
us desitgem Bon Nadal i Feliç Any 2016.

--ara ve Nadal

El claustre de professors, el personal no docent i l'associació de mares i pares de l'Institut El Cairat, us desitgem Bon Nadal i Felix Any 2016.

El claustre de professors, el personal no docent i l'associació de mares i pares de l'Institut El Cairat, us desitgem Bon Nadal i Felix Any 2016

El claustre de professors, el personal no docent i l'associació de mares i pares de l'Institut El Cairat us desitgem Bon Nadal i Felix Any 2016

El claustre de professors, el personal no docent i l'associació de mares i pares de l'Institut El Cairat us desitgem Bon Nadal i Felix Any 2016

*Institut El Cairat
Bon Nadal i Felix Any 2016*

El claustre de professors, el personal no docent i l'associació de pares i mares de l'Institut El Cairat, us desitgem Bon Nadal i Felix Any Nou

l'estoneta--

SUDOKU

SENZILL

SuDoKu								
	5		6		7	3		1
	8	4	9	2		6	7	
3		6		5		9		
	6		5	3	4			8
	9	3	8			4		6
5			2			7		3
		7			2	5		9
		5	4	6	9	1	2	7
		9	7	1			3	4

INTERMIG

SuDoKu								
		3		5			7	6
				1	8		3	
	6		3			4		
8	2		5		4			
4		6	9	7				5
	9					2	6	
	5	2		8			4	7
3								
	1	4		9				

SuDoKu								
6	2	9	7	1	5	8	3	4
8	3	5	4	6	9	1	2	7
4	1	7	3	8	2	5	6	9
5	4	8	2	9	6	7	1	3
2	9	3	8	7	1	4	5	6
7	6	1	5	3	4	2	9	8
3	7	6	1	5	8	9	4	2
1	8	4	9	2	3	6	7	5
9	5	2	6	4	7	3	8	1

SuDoKu								
6	1	4	7	9	5	3	2	8
3	7	8	2	4	6	9	5	1
9	5	2	1	8	3	6	4	7
5	9	7	8	3	1	2	6	4
4	3	6	9	7	2	8	1	5
8	2	1	5	6	4	7	9	3
1	6	5	3	2	7	4	8	9
7	4	9	6	1	8	5	3	2
2	8	3	4	5	9	1	7	6

--l'estoneta

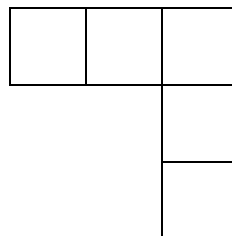
DIFÍCIL

SuDoKu								
	8		3			4		
	3			5	6			
			2			1		5
			4	7			6	8
					2			
		4		8				
	6							3
2			7		3			
3					5	9		7

Extret de les Proves Cangur

El següent joc està extret de les Proves Cangur de matemàtiques que cada any se celebren a l'institut.

Vols provar?

Quantes figures com aquesta penses que poden posar-se alhora, sense superposar-se, a la quadrícula de sota?

Doncs encara que no t'ho creguis, és possible posar-ne quatre... Intenta-ho!

SuDoKu								
5	8	2	3	1	7	4	9	6
4	3	1	9	5	6	8	7	2
6	7	9	2	4	8	1	3	5
1	5	3	4	7	9	2	6	8
8	9	6	5	3	2	7	4	1
7	2	4	6	8	1	3	5	9
9	6	7	8	2	4	5	1	3
2	1	5	7	9	3	6	8	4
3	4	8	1	6	5	9	2	7

